

வெளியீடு

ஸ்ரீப்ரஜ்ஞா பப்ளிகேஷன்ஸ்,

ஸ்ரீஸ்வாமீ சித்பவாநந்த ஆஸ்ரமம்

நிர்வாஹம்: வேதாந்த ஸாஸ்த்ர ப்ரசார ட்ரஸ்ட் (பதிவு: 226/1992)

வேதபுரீ, த/பெ.எண்: 23, சத்திரப்பட்டி சாலை, தேனி-625 531.

☎ : +91-4546-253908 www : vedaneri.com

E-mail:swamiomkarananda@yahoo.com / gmail.com

முதற்பதிப்பு : கலி. 5106, ஸ்ரீ பார்த்திப, சித்திரை (2005, ஏப்ரல்)

இரண்டாம் பதிப்பு : கலி. 5106, ஸ்ரீ பார்த்திப, மாசி (2006, மார்ச்)

மூன்றாம் பதிப்பு : கலி. 5108, ஸ்ரீ ஸர்வதாரி, சித்திரை (2008, ஏப்ரல்)

நான்காம் பதிப்பு : கலி. 5119, ஸ்ரீ விகாரி, சித்திரை (2019 ஏப்ரல்)

மொத்த பிரதிகள் : 2000

© வேதாந்த ஸாஸ்த்ர ப்ரசார ட்ரஸ்ட்

புத்தக வடிவமைப்பு : ஆ. சுந்தரராஜன்

கிடைக்குமிடங்கள்

ஸ்ரீஸ்வாமீ சித்பவாநந்த ஆஸ்ரமம்

வேதபுரீ, தேனி-625 531. ☎+91-4546-253908

ஸ்ரீபுவனேச்வரீ அவதூத வித்யாபீடம்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஜட்ஜ் ஸ்வாமிகள் அதிஷ்டானம்

கீழ 7-ஆம் வீதி, புதுக்கோட்டை-622 001.

☎ +91-4322-221440

வாழ்த்துரை

आहार-निद्रा-भयमैथुनञ्च सामान्यमेते पशुभिर्नराणाम्।

धर्मो हि तेषामधिको विशेषः धर्मेण हीनाः पशुभिः समानाः।।

ஆஹார-நித்ரா-பயமைதுநஞ்ச ஸாமாந்யமேதே பஸுபிர்நராணாம் |
தர்மோ ஹி தேஷாமதிகோ விஸேஷ: தர்மேண ஹீநா: பஸுபி: ஸமானா: ||

உண்ணுதல், உறங்குதல், அச்சப்படுதல், இன்ப்பெருக்கம் செய்தல் ஆகியவை அனைத்து உயிர்களுக்கும் பொதுவானவை. ஆனால் அறத்தின் காரணமாக மட்டும் மனிதன் மற்ற உயிர்களிடமிருந்து நன்கு வேறுபடுகிறான். அறத்தைப் பின்பற்றாத மனிதர்கள் விலங்குகளுக்கு ஒப்பானவர்கள்.

அறமே அமைதியைத் தரும்; மக்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ அறத்தையே விரும்புகின்றனர். அறத்தை இடைவிடாது பின்பற்றினால் முன் செய்த தவறுகள் அல்லது பாபங்கள் அழியும்; அறம் பொருளைத் தரும்; முக்தியாகிய வீடுபேற்றையும் அளிக்கும். சீரிய முறையான வாழ்க்கை, சடங்குகள், உறவுக் கடமைகள், நற்பண்புகள் அனைத்தும் அறமெனப்படும். அறம் தலைமுறைகளையெல்லாம் தெய்வீகப் பண்பாட்டுடன் திகழவைக்கும். சுருங்கச் சொல்லின் அறவாழ்க்கையே அனைத்து நன்மைக்கும் பெரும் ஆதாரம். இவ்வுயரிய வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் நமது ஆஸ்ரமம் பல்வேறு கோணங்களில் செயல்புரிந்து வருகிறது. சிறுவர், சிறுமியருக்கான தர்ம தீபிகா வகுப்புகளின் பொருட்டு ப்ரஹ்மசாரிகள் பூர்ணசைதந்ய, பாஸ்கரன் இருவரும் இந்நூலில் அறநன்னெறிமுறைகளை இயன்ற அளவில் தொகுத்து நன்றாக வழங்கியுள்ளார்கள். அமைதியான அறவாழ்க்கை வாழ விரும்புகின்ற அனைவருக்கும் இந்நூல் சிறந்த வழிகாட்டியாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். ஆதிசுரு ஸ்ரீப்ரஜ்ஞா தக்ஷிணாமூர்த்தியின் பேரருளால் இதன் வழியில் சீரிய அறவாழ்வு வாழ்ந்து பேரின்பத்தினை உணர்வோமாக.

உளம்கனிந்த நல்வாழ்த்துக்கள்!

ஓம் நமோ நாராயணாய!

ஸ்ரீஸ்வாமீ ஓங்காராநந்த

(ஸ்ரீ ஸ்வாமீ ஓங்காராநந்த)

ஸ்ரீ பார்த்திப ஆண்டு, சித்ராபௌர்ணமி

பொருளடக்கம்

ப்ரார்த்தனை	-	1
கடவுள் வாழ்த்து	-	3
குருவந்தனம்	-	4
ஸர்வதேவதா வந்தனம் & ப்ரார்த்தனை		
ஸ்ரீ விநாயகர்	-	5
ஸ்ரீ ஸரஸ்வதீ	-	8
ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி	-	10
ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர்	-	11
ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர்	-	12
ஸ்ரீ பரிவன்	-	14
ஸ்ரீ பார்வதீ	-	16
ஸ்ரீ விஷ்ணு	-	19
ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ	-	21
ஸ்ரீ ராமர்	-	22
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்	-	24
ஸ்ரீ தந்வந்தரி, சாஸ்தா, நவக்ரஹம்	-	26
ஸ்ரீ ஹநுமான்	-	28
ஸ்வஸ்தி வசனங்கள்	-	29
அன்றாட வாழ்க்கை முறையும்		
சிந்திக்க வேண்டிய ச்லோகங்களும்	-	32
ஷோடஸ உபசார பூஜை	-	39
நன்மொழிகள்	-	52
பக்திப் பாடல்கள்	-	67
தேசபக்திப் பாடல்கள்	-	82
பாப்பா பாட்டு	-	87
ஸ்ரீசிவபுராணம்	-	91
அறன் வலியுறுத்தல்	-	95
ஸூர்ய நமஸ்கார மந்த்ரங்கள்	-	96

ப்ரார்த்தனை

ओं असतो मा सद्गमय ।
तमसो मा ज्योतिर्गमय ।
मृत्योर्मा अमृतं गमय ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ஓம் அஸதோ மா ஸத்கமய ।
தமஸோ மா ஜ்யோதிர்கமய ।
ம்ருத்யோர்மா அம்ருதம் கமய ॥
ஓம் ஸாந்தி: ஸாந்தி: ஸாந்தி: ॥

இயல்பாகவே தீய செயல்களில் நாட்டமுடைய என்னை நல்ல செயல்களில் நாட்டமுடையவனாக ஆக்கி அருள்வீராக.

தீய செயல்களுக்குக் காரணமான அறியாமையிலிருந்து விடுவித்து, நல்ல செயல்களைப் பற்றிய நல்லறிவை நான் அடையும்படி அருள்வீராக.

தீய செயல்களால் அழித்துக்கொள்ளும் என்னை நற்செயல்களால் அழிவற்றவனாக்குவீராக.

- ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத் : 1.3.28

தாய்தந்தையர் வணக்கம்

मातापितृभ्यां वपुषः जनकाभ्यां मुदान्वहम् ।
नमस्करोमि विज्ञानजनकाभ्यां शिवाप्तये ॥

மாதாபித்ருப்யாம் வபுஷ: ஜனகாப்யாம் முதாந்வஹம் ।
நமஸ்கரோமி விஜ்ஞாநஜனகாப்யாம் ஸிவாப்தயே ॥

குருவணக்கம்

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः ।
गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

குருர்ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணு: குருர்தேவோ மஹேஸ்வர: ।
குரு: ஸாக்ஷாத் பரம் ப்ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நம: ॥

இறைவணக்கம்

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ஸுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஸபரிவர்ணம் சதுர்புஜம் ।
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஸாந்தயே ॥

या देवी स्तूयते नित्यं विबुधैर्वेदपारगैः ।

सा मे वसतु जिह्वारे ब्रह्मरूपा सरस्वती ॥

யா தேவீ ஸ்தூயதே நித்யம் விபுதைர்வேதபாரகை: ।
ஸா மே வஸது ஜிஹ்வாக்ரே ப்ரஹ்மரூபா ஸரஸ்வதீ ॥

निधये सर्वविद्यानां भिषजे भवरोगिणाम् ।

गुरवे सर्वलोकानां दक्षिणामूर्त्ये नमः ॥

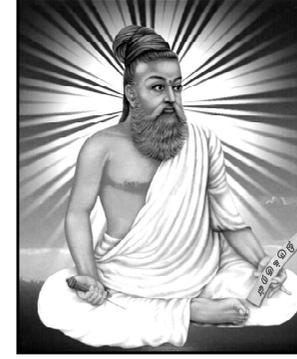
நிதயே ஸர்வவித்யாநாம் பிஷஜே பவரோகிணாம் ।
குரவே ஸர்வலோகாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ॥

ज्ञानानन्दमयं देवं निर्मलस्फटिकाकृतिम् ।

आधारं सर्वविद्यानां हयग्रीवमुपास्महे ॥

ஜ்ஞாநாநந்தமயம் தேவம் நிர்மலஸ்படிகாக்ருதிம் ।
ஆதாரம் ஸர்வவித்யாநாம் ஹயக்ரீவமுபாஸ்மஹே ॥

திருக்குறள்

கடவுள் வாழ்த்து

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்.

மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல.

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

தனக்குவமை இல்லாதான்தான் சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

அறஆழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறஆழி நீந்தல் அரிது.

கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.

गुरुवन्दनम् - குருவணக்கம்

1. सदाशिवसमारम्भां शङ्कराचार्यमध्यमाम् ।

अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

ஸதாஸிவஸமாரம்பாம் ஸங்கராசார்யமத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

எப்பொழுதும் மங்களமாக வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானிடம் தொடங்கி
ஆதிசங்கரரை இடையில் கொண்டு, எனது குருவரை தொடர்ந்து
வந்திருக்கும் குருபரம்பரையை வணங்குகிறேன்.

2. त्वमेव माता च पिता त्वमेव

त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव ।

त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव

त्वमेव सर्वं मम देव देव ॥

த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ
த்வமேவ பந்தும்ச ஸகா த்வமேவ ।
த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ
த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவ தேவ ॥

நீயே தாயும் தந்தையும்
நீயே உறவும் தோழனும்
நீயே வித்தையும் செல்வமும்
எனது தேவ தேவனே நீயே எல்லாம்.

3. श्रीदक्षिणामूर्तिसुदेशिकेन्द्रं द्वैपायनं सूत्रकृतं मुनीन्द्रम् ।

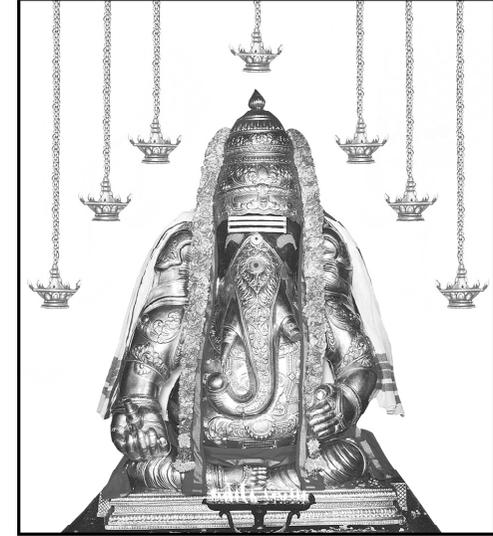
श्रीशङ्करं भाष्यकृतं यतीन्द्रं मदेशिकं चापि नमामि वित्त्यै ॥

ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி ஸுதேபிகேந்த்ரம்
த்வவபாயநம் ஸுத்ரக்ருதம் முநீந்த்ரம் ।
ஸ்ரீஸங்கரம் பாஷ்யக்ருதம் யதீந்த்ரம்
மத்தேபிகஞ்சாபி நமாமி வித்த்யை ॥

सर्वदेवता वन्दनम् : प्रार्थना

ஸர்வதேவதா வந்தனம் & ப்ரார்த்தனா

श्रीविनायकः श्रीविनायकः

1. शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ஸுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஸஸிவர்ணம் சதுர்புஜம்!
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஸாந்தயே ॥

வெண்ணிற ஆடை உடுத்தியிருப்பவரை, எங்கும் நிறைந்தவரை,
சந்திரனைப் போன்ற நிறமுடையவரை, நான்கு கரங்களுடையவரை,
எப்பொழுதும் மலர்ந்த முகத்துடன் விளங்குபவரை, எல்லா
இடையூறுகளும் அகல்வதற்காக ஆழ்ந்து நினைப்பீராக!

2. श्रीकान्तो मातुलो यस्य जननी सर्वमङ्गला ।

जनकः शङ्करो देवः तं वन्दे कुञ्जराननम् ॥

புரீகாந்தோ மாதுலோ யஸ்ய ஜநநீ ஸர்வமங்கலா ।
ஜநக: ஸங்கரோ தேவ: தம் வந்தே குஞ்ஜரானநம் ॥

எவருடைய தாய்மாமன் லக்ஷ்மியின் கணவனாகிய விஷ்ணுவோ, எவருடைய தாய் ஸர்வமங்களத்தையும் அளிப்பவளாகிய பார்வதியோ, எவருடைய தந்தை மங்களத்தைச் செய்யும் சங்கரரோ, அந்த ஆனைமுகத்தானை நான் வணங்குகிறேன்.

3. वक्रतुण्ड महाकाय कोटिसूर्य समप्रभ ।

निर्विघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥

வக்ரதுண்ட மஹாகாய கோடிஸூர்ய ஸமப்ரப ।
நிர்விக்கநம் குரு மே தேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா ॥

வளைந்த துதிக்கை உடையவரே! மிகப்பெரிய உடலையுடையவரே! கோடி ஸூர்யர்களுக்கு ஒப்பான ப்ரகாசமுடையவரே! எனக்கு எப்பொழுதும் எல்லா செயல்களும் தடையின்றி நடைபெற அருள்வீராக!

4. अगजाननपद्मार्क गजाननमहर्निशम् ।

अनेकदन्तं भक्तानां एकदन्तमुपास्महे ॥

அகஜாநநபத்மார்கம் கஜாநநமஹர்நிஸம் ।
அநேகதந்தம் பக்தாநாம் ஏகதந்தமுபாஸ்மஹே ॥

மலைமகளின் (பார்வதிதேவியின்) முகமாகிய தாமரையை மலரச்செய்யும் ஸூர்யனாக இருப்பவரை, யானை முகமுடையவரை, பக்தர்களுக்கு அநேக வரங்களையளிப்பவரை, ஒற்றைக்கொம்புள்ளவரை (விநாயகரை) நான் எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன்.

5. गजाननं भूतगणादिसेवितं कपित्थजम्बूफलसारभक्षितम् ।

उमासुतं शोकविनाशकारणं नमामि विघ्नेश्वरपादपङ्कजम् ॥

கஜாநநம் பூதகணாதிஸேவிதம் கபித்தஜம்பூபலஸாரபக்ஷிதம்।
உமாஸுதம் ஸோகவிநாஸகாரணம் நமாமி விக்நேஸ்வரபாதபங்கஜம்॥

யானை முகத்தவரை, பூதகணங்களால் ஸேவிக்கப்படுபவரை, விளாம்பழம், நாவல்பழம் இவைகளின் சாற்றை விரும்பி உண்பவரை, உமைமைந்தரை, துன்பம் நீங்கக் காரணமான விக்நேஸ்வரரின் திருவடித் தாமரையை நான் வணங்குகிறேன்.

6. ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

7. வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரார்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

8. பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலம் செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றும் தா.

9. திருவும் கல்வியும் சீரும் சிறப்பும்உன்
திருவடிப்புகழ் பாடும் திறமும்நல்
உருவும் சீலமும் ஊக்கமும் தாழ்வுறா
உணர்வும் தந்துஎனது உள்ளத்தமர்ந்தவா
குருவும் தெய்வமுமாகி அன்பாளர்தம்
குறை தவிர்க்கும் குணப்பெருங்குன்றமே
வெருவும் சிந்தை விலகக் கஜானனம்
விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

श्रीसरस्वती ஸ்ரீஸரஸ்வதீ

1. या देवी स्तूयते नित्यं विबुधैर्वेदपारगैः ।

सा मे वसतु जिह्वाग्रे ब्रह्मरूपा सरस्वती ॥

யா தேவீ ஸ்தூயதே நித்யம் விபுதைர்வேதபாரகை: ।
ஸா மே வஸது ஜிஹ்வாக்ரே ப்ரஹ்மரூபா ஸரஸ்வதீ ॥

எந்த தேவியானவள் வேதங்களை நன்கு அறிந்தவர்களான சான்றோர்களால் எப்பொழுதும் போற்றப்படுகிறாளோ அந்த வேத வடிவினளான ஸரஸ்வதீ என்னுடைய நாவின் நுனியில் வலிக்கட்டும்.

2. नमस्ते शारदे देवि काश्मीरपुरवासिनि ।

त्वामहं प्रार्थये नित्यं विद्यादानं च देहि मे ॥

நமஸ்தே ஸாரதே தேவி காஸ்மீரபுரவாஸிநி ।
த்வாமஹம் ப்ரார்த்தயே நித்யம் வித்யாதாநம் ச தேஹி மே ॥

காஸ்மீரத்திலுள்ள சாரதாபீட கோவிலில் வலிக்கும் ஸரஸ்வதி தேவியே! உனக்கு எனது நமஸ்காரம். எனக்கு அறிவு என்னும் நன்கொடையை அளிக்குமாறு நான் உன்னைத் தினமும் வேண்டுகிறேன்.

3. ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பள்இங்கு வாரா(து) இடர்.

4. படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும் துடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரதமும் துதித்தால்
கல்லும் சொல்லாதோ கவி.

5. தெளிவுறவே அறிந்திடுதல்
தெளிவுதர மொழிந்திடுதல், சிந்திப் பார்க்கே
களிவளர உள்ளத்தில் ஆநந்தக் கனவுபல
காட்டல் கண்ணீர்த்
துளிவரஉள் ளுருக்குதல், இங்கு இவையெல்லாம்
நீயருளும் தொழில்கள் அன்றோ?
ஓளிவளரும் தமிழ் வாணீ, அடியனேற்கு
இவை யனைத்தும் உதவுவாயே!

श्रीदक्षिणामूर्तिः श्रुतक्षिणा मूर्तं

1. निधये सर्वविद्यानां भिषजे भवरोगिणाम् । गुरवे सर्वलोकानां दक्षिणामूर्तये नमः ॥

நிதயே ஸர்வவித்யாநாம் பிஷஜே பவரோகிணாம் ।
குரவே ஸர்வலோகாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ॥

அனைத்துக் கல்விக்கும் உறைவிடமானவரும், பிறவிப்பிணியால்
பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மருத்துவராய் விளங்குபவரும்,
அனைத்துலகங்களின் குருவானவருமான தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

2. ओं नमः प्रणवार्थाय शुद्धज्ञानैकमूर्तये । निर्मलाय प्रशान्ताय दक्षिणामूर्तये नमः ॥

ஓம் நம: ப்ரணவார்த்தாய ஸுத்தஜ்ஞானைகமூர்த்தயே ।
நிர்மலாய ப்ரஸாந்தாய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ॥

ஓம் என்ற ப்ரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருளாக விளங்குபவரும், தூய
ஞானத்தின் வடிவமானவரும், எப்பொழுதும் தூய்மையாக விளங்குபவரும்,
ஸாந்தவடிவமானவருமான தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

3. ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभागिने ।

व्योमवत्स्याप्त देहाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥

ஈம்வரோ குருராத்மேதி மூர்த்திபேதவிபாகிநே ।
வ்யோமவத்வ்யாப்த தேஹாய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ॥

இறைவன், ஆசான், (நான் என்னும்) ஆத்மா என்று வேறுபட்ட
உருவங்களில் காணப்படுபவரும், ஆகாயம்போல் எங்கும் நிறைந்து
இருப்பவருமான தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

4. ओं नमो भगवते दक्षिणामूर्तये मह्यं मेधां प्रज्ञां प्रयच्छ स्वाहा ॥

ஓம் நமோ பகவதே தக்ஷிணாமூர்த்தயே
மஹ்யம் மேதாம் ப்ரஜ்ஞாம் ப்ரயச்ச ஸ்வாஹா ।

எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு, தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம். எனக்கு
நினைவாற்றலையும், மெய்யறிவையும் தந்தருள்வாயாக.

5. कल्लालिन् पुण्ड्रामर्णुत्तु नान्मறை ஆறங்கம் முதல் கற்ற கேள்வி
வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கு அப்பாலாய்
எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை இருந்தபடி இருந்து காட்டிச்
சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல் நினைந்து பவத்தொடக்கை
வெவ்வாம்.

हयग्रीवः ऋयक्रीवर्

ज्ञानानन्दमयं देवं निर्मलस्फटिकाकृतिम् ।

आधारं सर्वविद्यानां हयग्रीवमुपास्महे ॥

ஜ்ஞானாநாநந்தமயம் தேவம் நிர்மலஸ்படிகாக்ருதிம் ।

ஆதாரம் ஸர்வவித்யாநாம் ஹயகீர்வமுபாஸ்மஹே ॥

தூயமெய்யுணர்வு வடிவானவரை, ஒளிவடிவானவரை, ஸ்படிகம்
போன்று தூய்மையானவரை, எல்லா அறிவுக்கும் ஆதாரமானவரை
ஹயகீர்வரை (நான்) வணங்குகிறேன்.

श्रीसुब्रह्मण्यः श्रीसुप्रह्मण्यः

1. षडाननं कुङ्कुमरक्तवर्णं महामतिं दिव्यमयूरवाहनम् ।
रुद्रस्यसूनुं सुरसैन्यनाथं गुहं सदा शरणमहं प्रपद्ये ॥

ஷடாநநம் குங்குமரக்தவர்ணம் மஹாமதிம் திவ்யமயூரவாஹநம் ।
ருத்ரஸ்யஸூநும் ஸுரஸையநாதம் குஹம் ஸதா ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே ॥

ஆறு முகங்களையுடையவரை, குங்குமச்சிவப்பு வர்ணமுடையவரை, சிறந்த அறிவுபடைத்தவரை, திவ்யமான மயில் வாஹனத்தை உடையவரை, ருத்ரனுடைய மகனை, தேவர்களின் படைத்தலைவரை, குஹனை நான் எப்பொழுதும் சரணமடைந்து வணங்குகிறேன்.

2. मयूराधिरूढं महावाक्यगूढं मनोहारिदेहं महश्चित्तगेहम् ।
महीदेवदेवं महावेदभावं महादेवबालं भजे लोकपालम् ॥

மயூராதிருடம் மஹாவாக்யகூடம்
மநோஹாரிதேஹம் மஹச்சித்தகேஹம் ।
மஹீதேவதேவம் மஹாவேதபாவம்
மஹாதேவபாலம் பஜே லோகபாலம் ॥

மயில் வாஹனத்தில் ஏறியவரை, மஹாவாக்யத்தின் உட்பொருளானவரை, மனதைக்கவரும் (அழகுவாய்ந்த) தேஹமுள்ளவரை, மஹான்களின் மனதை வீடாகக் கொண்டவரை, பூதேவர்களான வேதவித்துக்களால் உபாஸிக்கப்படுகின்றவரை, உபநிஷத்துக்களின் பொருளானவரை, பரமசிவனின் புதல்வரை, உலகங்களைக் காப்பவரை, ஸுப்ரஹ்மண்யரை வணங்குகிறேன்.

3. சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல் வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளிக் காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச் சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.
4. அஞ்சமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும் வெஞ்சமரில் அஞ்சேலென வேல்தோன்றும் நெஞ்சில் ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும் முருகா என்று ஓதுவார் முன்.
5. மதியால்வித் தகனாகி மனதாலுத் தமனாகிப் பதிவாகிச் சிவஞான பரயோகத் தருள்வாயே நிதியேறித் தியமேயென் நினைவேநற் பொருளாயோய் கதியேசொற் பரவேளே கருவூறிற் பெருமானே.
6. ஏறுமயில் ஏறிவிளையாடும் முகம் ஒன்றே ஈசருடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்றே கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே ஆறுமுகமான பொருள் நீ அருளல் வேண்டும் ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே.
7. உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய் மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க் கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க் குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

श्रीशिवः श्रीशिवः

1. शिवं शिवकरं शान्तं शिवात्मानं शिवोत्तमम् । शिवमार्गप्रणेतां प्रणतोऽस्मि सदाशिवम् ॥

शिवम् शिवकरम् शान्तम् शिवात्मानम् शिवोत्तमम् ।
शिवमार्गप्रणेतां प्रणतोऽस्मि सदाशिवम् ॥

मङ्कलमानववरे, मङ्कलगततेषु सद्यप्यवरे, सान्ते स्वरूपिये
पार्वतियिन् आत्मानवानवरे, मङ्कलङ्कलिं शिरन्ते मङ्कलमाकत्
तिकृप्यवरे, नन्मार्ककत्तिल् (नल्वयुयिल्) सेल्लत् त्रुण्डुपवरे,
सताशिवने नान् नन्हाक वणङ्कुकिरेन्.

2. मृत्युञ्जयाय रुद्राय नीलकण्ठाय शम्भवे । अमृतेशाय शर्वाय महादेवाय ते नमः ॥

मृत्युञ्जयाय रुद्राय नीलकण्ठाय शम्भवे ।
अमृतेशाय शर्वाय महादेवाय ते नमः ॥

मरणत्ते वेन्ते रुद्रानुम्, नीलकण्ठानुम्, आनन्तमनिप्यवनुम्,
एन्नुम् अयुयत्त पेरुवानुविल् तलेवनुम्, देवङ्कुङ्कुकेल्लाम्
देवनुमान सलपेरुमानाकिय उमङ्कु नमङ्कारम्.

3. உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.
4. கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையு நினையாப் பிழையுநின் னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையுந் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி யேகம்பனே.
5. குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியில் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்த பொற் பாதமும் காண்ப்பெற்றால்
மனித்த பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே.
6. பால் நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்பரிந்து நீ பாவினனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தமாயத்
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

7. பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை அணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

8. மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

9. காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

10. சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே.

श्रीपार्वती लूपांरवती

1. सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधके ।

शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥

ஸர்வமங்கலமாங்கல்யே ஸ்ரீவே ஸர்வார்த்தஸாதகே ।
ஸரண்யே தர்யம்பகே கௌரி நாராயணி நமோஸ்து தே ॥

எல்லா மங்களங்களுக்கும் மங்களமாகயிருப்பவளே, சிவபெருமானின் நாயகியே, (பக்தர்களின்) எல்லாவிதமான இச்சைகளையும் பூர்த்திசெய்து அருள்பவளே, எல்லாருக்கும் புகலிடமானவளே, மூன்று கண்களை உடையவளே, குறையற்ற மேனி நிறமுடையவளே, தேவியே உனக்கு (என்) நமஸ்காரம் உரித்தாகட்டும்.

2. शरणागतदीनार्त परित्राणपरायणे ।

सर्वस्यातिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥

ஸரணாகததீநார்த்த பரித்ராணபராயணே ।
ஸர்வஸ்யார்த்திஹரே தேவி நாராயணி நமோஸ்து தே ॥

சரணம் என்று வந்தவர்களின் துன்பங்களை அழித்து அவர்களைக் காப்பதில் சிறந்தவளே! தேவியே! நாராயணனின் தங்கையே! அனைவரின் துன்பத்தையும் போக்குபவளே! உனக்கு நமஸ்காரம் உரித்தாகட்டும்.

3. आयुर्देहि धनं देहि विद्यां देहि महेश्वरि ।

समस्तमखिलां देहि देहि मे परमेश्वरि ॥

ஆயுர்தேஹி தநம் தேஹி வித்யாம் தேஹி மஹேஸ்வரி ।
ஸமஸ்தமகிலாம் தேஹி தேஹி மே பரமேஸ்வரி ॥

ஹே மஹேஸ்வரி! பரமேஸ்வரி! எனக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடு, செல்வத்தைக் கொடு, நல்ல கல்வியைக் கொடு, அனைத்து நன்மைகளையும் கொடுத்து அருள்வாயாக.

4. या देवी सर्वभूतेषु मातृरूपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு மாத்ருரூபேண ஸம்ஸ்த்திதா ।
நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: ॥

எந்த தேவியானவள் எல்லா உயிர்களிடத்தும் தாய் வடிவமாக நிலைபெற்றிருக்கிறாளோ, அவளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரங்கள்.

5. या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு புத்திரூபேண ஸம்ஸ்த்திதா ।
நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: ॥

எந்த தேவியானவள் எல்லா உயிர்களிடத்தும் புத்தி சக்தியாக நிலைபெற்றிருக்கிறாளோ, அந்த தேவிக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரங்கள்.

6. या देवी सर्वभूतेषु श्रद्धारूपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥

யாதேவீ ஸர்வபூதேஷு ஸ்ரத்தாரூபேண ஸம்ஸ்த்திதா ।
நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: ॥

எந்த தேவியானவள் எல்லா உயிர்களிடத்தும் நம்பிக்கை என்ற வடிவத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறாளோ, அவளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரங்கள்.

7. या देवी सर्वभूतेषु दयारूपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு தயாரூபேண ஸம்ஸ்த்திதா ।
நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: ॥

எந்த தேவியானவள் எல்லா உயிர்களிடத்தும் கருணையாக நிலைபெற்றிருக்கிறாளோ, அவளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரங்கள்.

8. ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டம் எல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத் தாளைப் புவிஅடங்கக்
காத்தாளை ஐங்கணை பாசாங் குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழு வார்க்கு ஒரு தீங்கில்லையே.

9. தனந்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வவடிவுந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாந்தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

10. பூத்தவளே புவனம் பதிநான்கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே பின் கரந்தவளே கறைக்கண்டனுக்கு
மூத்தவளே என்றும் மூவாமுகுந்தற்கு இளையவளே
மாத்தவளே உன்னையன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே.

श्रीविष्णुः ऋषिः

1. शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशम्
विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभाङ्गम् ।
लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिहृद्ग्यानगम्यम्
वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ॥

ஸாந்தாகாரம் புஜகஸயநம் பத்மநாபம் ஸுரேஸம்
விஸ்வாதாரம் ககநஸத்ருஸம் மேகவர்ணம் ஸுபாங்கம்!
லக்ஷ்மீகாந்தம் கமலநயநம் யோகிஹ்ருத்த்யாநகம்யம்
வந்தே விஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸர்வலோகைகநாதம்॥

சாந்தமான உருவமுடையவரை, ஆதிசேஷனைப் படுக்கையாகக் கொண்டவரை, நாபியில் தாமரையை உடையவரை, தேவர்களின் தலைவரை, உலகைத் தாங்கி இருப்பவரை, ஆகாயத்தைப் போன்றவரை, மேகங்களின் நிறத்தை உடையவரை, அழகிய அங்கங்களை உடையவரை, மஹாலக்ஷ்மியின் நாயகரை, தாமரைபோன்ற கண்களையுடையவரை, யோகிகளின் ஹ்ருதயத்தில் தியானத்தில் அறியப்படுபவரை ஸம்ஸாரபயத்தைப் போக்குகின்றவரை, எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவரை, விஷ்ணுவை வணங்குகிறேன்.

2. नमस्समस्तभूतानां-आदिभूताय भूभृते ।

अनेकरूपरूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे ।।

நமஸ்ஸமஸ்தபூதாநாம் ஆதிபூதாய பூப்ருதே ।
அநேகரூபரூபாய விஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணவே ॥

எல்லா உயிரினங்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாய் விளங்குபவராகவும், படைத்த உலகைக் காத்தருள்பவராகவும், அனைத்து வடிவங்களாக இருப்பவராகவும், எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பவராகவும், சுயமாக பிரகாசிப்பவராகவும் விளங்கும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவிற்கு எனது நமஸ்காரம்.

3. वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री च नन्दकी ।

श्रीमान्नारायणो विष्णुर्वासुदेवोऽभिरक्षतु ।।

வநமாலீ கதீ ஸார்ங்கீ ஸங்கீ சக்ரீ ச நந்தகீ ।
ஸ்ரீமாந்நாராயணோ விஷ்ணுர்வாஸுதேவோ஽பிரக்ஷது ॥

வனமாலையை தரித்தவரும், கதை, சார்ங்கம் என்ற வில், சங்கு, சக்கரம், நந்தகீ என்ற வாள் இவற்றையுடையவரும், விஷ்ணு என்றும் வாஸுதேவன் என்றும் பெயர் கொண்டவரும் லக்ஷ்மியை உடையவருமான நாராயணன் (நம்மைக்) காப்பாராக.

4. உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும்

நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகுஇலா விளையாட்டு உடையார் அவர்
தலைவர்; அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே.

5. பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண்

அச்சுதா அமரர்ஏறே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திரலோகம் ஆளும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே.

6. திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்-திகழும்

அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன்;-செருக்கினரும்
பொன்னாழி கண்டேன்; புரி சங்கம் கைக் கண்டேன்
என்னாழி வண்ணன்பால், இன்று.

7. குலம்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார் படுதுயராயின எல்லாம்

நிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசம்பு அருளும் அருளொடு பெருநிலமளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும் பெற்ற தாயினும் ஆயின செய்யும்
நலந்தரும் சொல்லை நான் கண்டு கொண்டேன் நாராயணா

என்னும் நாமம்.

1. नमस्तेऽस्तु महामाये श्रीपीठे सुरपूजिते ।

शङ्खचक्रगदाहस्ते महालक्ष्मि नमोऽस्तु ते ।।

நமஸ்தே஽ஸ்து மஹாமாயே ஸ்ரீபீடே ஸுரபூஜிதே ।
ஸங்கசக்ரகதாஹஸ்தே மஹாலக்ஷ்மி நமோ஽ஸ்து தே ॥

எல்லா சக்திகளையும் உடையவளே! செல்வங்களின் இருப்பிடமே! தேவர்களால் வழிபடப்படுபவளே! உனக்கு நமஸ்காரம். சங்கையும், சக்கரத்தையும், கதையையும் கையில் கொண்டவளே! மஹாலக்ஷ்மியே! உனக்கு நமஸ்காரம் உரித்தாகட்டும்.

2. नमोऽस्तु नालीकनिभाननायै नमोऽस्तु दुग्धोदधिजन्मभूम्यै ।

नमोऽस्तु सोमामृतसोदरायै नमोऽस्तु नारायणवल्लभायै ।।

நமோ஽ஸ்து நாலீகநிபாநநாயை நமோ஽ஸ்து துக்தோத்திஜந்மபூம்யை ।
நமோ஽ஸ்து ஸோமாம்ருதஸோதராயை நமோ஽ஸ்து நாராயணவல்லபாயை ॥

தாமரைப்பூவிற்கு இணையான முகமுடைய தேவிக்கு நமஸ்காரம். பாற்கடலில் தோன்றிய தேவிக்கு நமஸ்காரம். சந்த்ரன், அம்ருதம் ஆகிய இருவருக்கும் ஸஹோதரியான தேவிக்கு நமஸ்காரம். பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் மஹாவிஷ்ணுவின் தர்மபத்னியான லக்ஷ்மீ தேவிக்கு நமஸ்காரம்.

3. பொன்னரசி, நாரணனார் தேவி, புகழரசி

மின்னுநவ ரத்தினம்போல் மேனி யழகுடையாள்
அன்னையவள் வையமெலாம் ஆதரிப்பாள் ஸ்ரீதேவி
தன்னிருபொற் றாளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே.

श्रीराम: श्रीराम

1. रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेधसे ।

रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः ।।

रामाय रामपत्राय रामसन्त्राय वेधसे ।
रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः ॥

இன்பம் தரும் நன்மையை அருளுபவனுக்கு, இன்பமே வடிவமான சந்திரகுல வழித்தோன்றலுக்கு, இன்பத்தை உருவாக்குபவனுக்கு, ரகுவம்சத்தின் சிறந்த தலைவனுக்கு, உலகமனைத்திற்கும் தலைவனாக விளங்குபவனுக்கு, சீதையின் கணவனுக்கு, ஸ்ரீராமனுக்கு வணக்கம்.

2. आपदामपहर्तारं दातारं सर्वसम्पदाम् ।

लोकाभिरामं श्रीरामं भूयो भूयो नमाम्यहम् ।।

ஆபதாமபஹர்தாரம் தாதாரம் ஸர்வஸம்பதாம் ।
லோகாபிராமம் ஸ்ரீராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம் ॥

கஷ்டங்களை விலக்குகின்றவரை, எல்லாவித செல்வங்களையும் கொடுப்பவரை லோகஸுந்தரரை ஸ்ரீராமரை மீண்டும் மீண்டும் நான் வணங்குகிறேன்.

3. आर्तानामार्तिहन्तारं भीतानां भयनाशनम् ।

द्विषतां कालदण्डं तं रामचन्द्रं नमाम्यहम् ।।

ஆர்தாநாமார்திஹந்தாரம் பீதாநாம் பயநாஸநம் ।
த்விஷதாம் காலதண்டம் தம் ராமசந்த்ரம் நமாம்யஹம் ॥

துன்பத்தை அடைந்தவர்களின் துன்பத்தையும், பயந்தவர்களின் பயத்தையும் நாசம் செய்பவரை, எதிரிகளுக்கு யமதண்டமாயிருப்பவரை ஸ்ரீராமச்சந்திரனை நான் வணங்குகிறேன்.

4. भर्जनं भवबीजानां अर्जनं सुखसम्पदाम् ।

तर्जनं यमदूतानां राम रामेति गर्जनम् ।।

பர்ஜநம் பவபீஜாநாம் அர்ஜநம் ஸுகஸம்பதாம் ।
தர்ஜநம் யமதூதாநாம் ராம ராமேதி கர்ஜநம் ॥

ராம ராம என்று உரக்கக் கூறினால் அது பிறவி வித்தை வறுக்கும்; இன்பச் செல்வத்தைக் கொடுக்கும்; யம தூதர்களை விரட்டும்.

5. நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே

தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே
இம்மையே ராம என்ற இரண்டெழுத்தினால்.

श्रीकृष्णः पूरुक्कुरुषुण्णारु

1. प्रपन्नपरिजाताय तोत्रवेत्रैकपाणये ।

ज्ञानमुद्राय कृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥

ப்ரபந்நபாரிஜாதாய தோத்ரவேத்ரைகபாணயே ।

ஜ்ஞாநமுத்ராய க்ருஷ்ணாய கீதாம்ருததுஹே நம: ॥

சரணடைந்தவருக்கு விரும்பியதையெல்லாம் தரக்கூடிய பாரிஜாத மரத்தைப் போன்றவரும், பிரம்பு சாட்டையை ஒரு கையில் ஏந்தியவரும், மற்றொருகையில் ஞான முத்திரையை உடையவரும், கீதை என்னும் அம்ருதத்தைக் கறப்பவருமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணருக்கு நமஸ்காரம்.

2. वसुदेवसुतं देवं कंसचाणूरमर्दनम् ।

देवकी परमानन्दं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥

வஸுதேவஸுதம் தேவம் கம்ஸசாணூரமர்தநம் ।

தேவகீபரமாநந்தம் க்ருஷ்ணம் வந்தே ஜகத்குரும் ॥

வஸுதேவரின் புதல்வரை, அசுர அரசர்களான கம்சனையும், சாணூரனையும் அழித்தவரை, தாயாகிய தேவகிக்கு எல்லையில்லா ஆநந்தத்தை அளிப்பவரை, உலகம் முழுவதிற்கும் குருவானவரை, ஸ்ரீக்ருஷ்ணரை வணங்குகிறேன்.

3. मूकं करोति वाचालं पङ्कं लङ्घयते गिरिम् ।

यत्कृपा तमहं वन्दे परमानन्दमाधवम् ॥

முகம் கரோதி வாசாலம் பங்கும் லங்கயதே கிரிம் ।

யத்க்ருபா தமஹம் வந்தே பரமாநந்தமாதவம் ॥

எவருடைய அருள் ஊமையைச் சிறந்த பேச்சாளனாகவும், முடவனை மலையைத் தாண்டவும் செய்கிறதோ, அந்த பரமாநந்த ஸ்வரூபமான மாதவனை (க்ருஷ்ணனை) நான் வணங்குகிறேன்.

4. कृष्णाय वासुदेवाय देवकीनन्दनाय च ।

नन्दगोपकुमाराय गोविन्दाय नमो नमः ॥

க்ருஷ்ணாய வாஸுதேவாய தேவகீநந்தநாய ச ।

நந்தகோபகுமாராய கோவிந்தாய நமோ நம: ॥

வஸுதேவரின் பிள்ளையும், தேவகியை மகிழ்விப்பவரும், நந்தகோபரின் குமாரரும், பசுக்களைப் பரிபாலித்தவருமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணருக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரங்கள்.

5. करारविन्देन पदारविन्दं मुखारविन्दे विनिवेशयन्तम् ।

वटस्य पत्रस्य पुटे शयानं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥

கராரவிந்தேந பதாரவிந்தம் முகாரவிந்தே விநிவேஸயந்தம் ।

வடஸ்ய பத்ரஸ்ய புடே ஸயாநம் பாலம் முகுந்தம் மநஸா ஸ்மராமி ॥

தாமரைபோன்ற கையினால், தாமரை போன்ற காலை, தாமரைபோன்ற முகத்தில் வைத்துக் கொள்கிறவரும், ஆலிலைமேல் பள்ளிகொண்டவருமான பாலமுகுந்தனை மனதினால் நினைக்கிறேன்.

6. ஆலமா மரத்தின் இலைமேல்ஒரு பாலகனாய்
ஞாலம்ஏ மும்உண்டான், அரங்கத்து அரவினணையான்
கோலமா மணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்ல தோர்எழில்
நீலமே னிஐயோ நிறைகொண்டதென் நெஞ்சினையே.

श्रीधन्वन्तरिः श्रुतन्वन्तरी

अच्युतानन्द गोविन्द विष्णो नारायणामृत ।

रोगान्मे नाशयाशेषान् आशु धन्वन्तरे हरे ॥

அச்சுதாநந்த கோவிந்த விஷ்ணோ நாராயணாம்ருத ।
ரோகாந்மே நாஸயாமேஷாந் ஆஸு தந்வந்தரே ஹரே ॥

ஹே அச்சுத! ஆநந்த! கோவிந்த! விஷ்ணுவே! நாராயண!
மரணமற்றவரே! தந்வந்தரியே! ஹரியே! உடனே (விரைவில்) என்னுடைய
நோய்களை மிச்சமின்றி நாசம் செய்வாயாக.

श्रीशास्ता श्रुशास्त (शुभपंभ)

लोकवीर्यं महापूज्यं सर्वरक्षकरं विभुम् ।

पार्वतीहृदयानन्दं शास्तारं प्रणमाम्यहम् ॥

லோகவீர்யம் மஹாபூஜ்யம் ஸர்வரக்ஷாகரம் விபும் ।
பார்வதீ ஹ்ருதயாநந்தம் ஸாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம் ॥

உலகை வெல்லும் பேராற்றல் மிக்கவரை, பெருமையுடன்
போற்றுதற்குரியவரை, அனைவரையும் பாதுகாக்கின்றவரை, எங்கும்
நிறைந்தவரை (பல்வேறு வடிவங்களில் காணப்படுபவரை), பார்வதியின்
உள்ளத்திற்கு மகிழ்வை அளிப்பவரை, தர்மசாஸ்தாவை நான்
வணங்குகிறேன்.

नवग्रहः नवक्रणम्

1. नमः सूर्याय सोमाय मङ्गलाय बुधाय च ।

गुरुशुक्रशनिभ्यश्च राहवे केतवे नमः ॥

நம: ஸூர்யாய ஸோமாய மங்கலாய புதாய ச ।
குருஸுக்ரஸநிப்யம்ச ராஹவே கேதவே நம: ॥

ஸூர்யனுக்கும், சந்த்ரனுக்கும், செவ்வாய்க்கும், புதனுக்கும் நமஸ்காரம்.
குருவுக்கும், சுக்ரனுக்கும், சனிக்கும், ராஹுவுக்கும், கேதுவுக்கும்
நமஸ்காரம்.

2. आरोग्यं प्रददातु नो दिनकरः चन्द्रो यशो निर्मलम् ।

भूतिं भूमिसुतस्सुधांशुतनयः प्रज्ञां गुरुगौरवम् ।

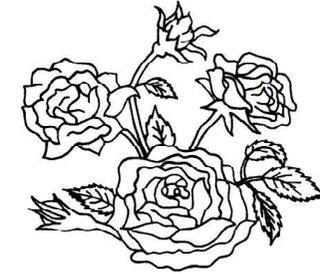
कान्यः कोमलवाग्विलासमतुलं मन्दो मुदं सर्वदा ।

राहुर्बाहुबलं विरोधशमनं केतुः कुलस्योन्नतिम् ॥

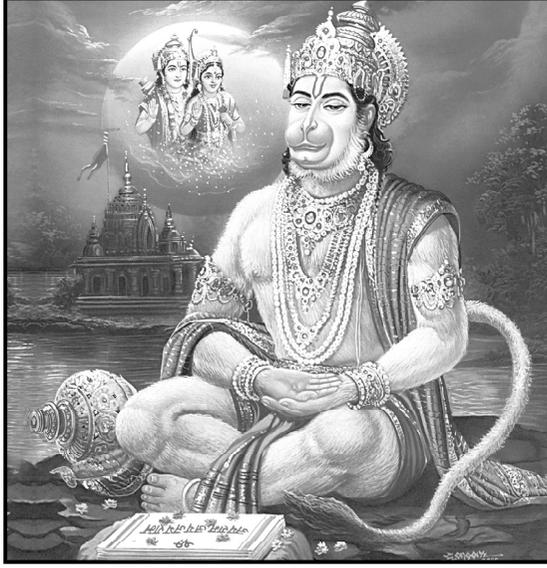
ஆரோக்யம் ப்ரததாது நோ தினகர: சந்த்ரோ யபோ நிர்மலம் ।
பூதிம் பூமிஸுதஸ்ஸுதாம்ஸுதநய: ப்ரஜ்ஞாம் குருர்கௌரவம் ।

காந்ய: கோமலவாக்விலாஸமதுலம் மந்தோ முதம் ஸர்வதா ।
ராஹுர்பாஹுபலம் விரோதஸமநம் கேது: குலஸ்யோந்நதிம் ॥

ஆதவன் ஸுகமும், சந்திரன் புகமும்,
அங்காரகனாகிய பூமிஸுதன் நிதியும்,
மாதவ புதன் அறிவும், குரு கௌரவமும்
வழங்கிட, சுக்கிரன் வாக்கதும் வழங்க,
சாதனை மகிழ்வை சனியவர்நல்க,
சக்தியாம் வலிமையை ராஹுவழங்கிட,
ஓதிடும் புலமை கேதுவே நல்க,
உலகினில் மானுடம் வாழ்க எந்நாளும்.

श्रीहनुमान् - ஸ்ரீஹனுமான்

3. बुद्धिर्बलं यशो धैर्यं निर्भयत्वमरोगता ।
अजाड्यं वाग्पटुत्वञ्च हनुमत्स्मरणाद्भवेत् ॥

புத்திர்பலம் யசோ தைர்யம் நிர்பயத்வமரோகதா ।
அஜாட்யம் வா஑்படுத்வஞ்ச ஹனுமத்ஸ்மரணாத்பவேத் ॥

அறிவுக்கூர்மை, உடல்பலம், புகழ், தைர்யம், பயமின்மை, நோயின்மை, ஜடமற்ற தன்மை (உற்சாகம்), வாக்குவன்மை இவையனைத்தும் ஸ்ரீ ஹனுமானை நினைப்பதால் உண்டாகும்.

4. அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத்தாவி
அஞ்சிலே ஒன்று ஆறாக ஆரியர்க்காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக் கண்டு அயலாரூரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான் அவன் நம்மை அளித்துக்காப்பான்.

1. असाध्यसाधक स्वामिन् असाध्यं तव किं वद ।

रामदूत कृपासिन्धो मत्कार्यं साधय प्रभो ॥

அஸாத்யஸாதக ஸ்வாமிந் அஸாத்யம் தவ கிம் வத ।
ராமதூத க்ருபாஸிந்தோ மத்கார்யம் ஸாதய ப்ரபோ ॥

ஹே பகவானே! ஸாதிக்க முடியாததை எல்லாம் ஸாதிப்பவரே!
உங்களால் ஸாதிக்கமுடியாதது என்று என்ன இருக்கிறது! ராமனின்
தூதுவனே! கருணைக்கடலே! ப்ரபோ! என் கார்யத்தை ஸாதிப்பாயாக
(நிறைவேற்றுவாயாக).

2. मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।

वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥

மனோஜவம் மாருததுல்யவேகம் ஜிதேந்த்ரியம் புத்திமதாம் வரிஷ்டம் ।
வாதாத்மஜம் வானரயூதமுக்யம் ஸ்ரீராமதூதம் ஸிரஸா நமாமி ॥

மனதின் வேகத்திற்கும் காற்றின் வேகத்திற்கும் இணையான வேகத்தை
உடையவரும், புலன்களை வென்றவரும், அறிஞர்களில் சிறந்த வரும், வாயு
தேவனின் மகனும், வானர சேனையின் முதன்மையானவரும், ஸ்ரீராமபிரானின்
தூதுவருமான ஹனுமானைத் தலைபணிந்து வணங்குகிறேன்.

स्वस्ति वचनानि - ஸ்வஸ்தி வசனங்கள்

1. ओं सर्वेषां स्वस्तिर्भवतु । सर्वेषां शान्तिर्भवतु ।
सर्वेषां पूर्णं भवतु । सर्वेषां मङ्गलं भवतु ।
सर्वे भवन्तु सुखिनः । सर्वे सन्तु निरामयाः ।
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु । मा कश्चित् दुःखभाग्भवेत् ॥

ஓம் ஸர்வேஷாம் ஸ்வஸ்திர்பவது! ஸர்வேஷாம் ஸாந்திர்பவது!
ஸர்வேஷாம் பூர்ணம் பவது! ஸர்வேஷாம் மங்கலம் பவது!
ஸர்வே பவந்து ஸுகிந:! ஸர்வே ஸந்து நிராமயா: ।
ஸர்வே பத்ராணி பம்யந்து! மா கம்சித் து:கபா஑்பவேத் ॥

எல்லாருக்கும் நலம் உண்டாகட்டும். எல்லாருக்கும் அமைதி
உண்டாகட்டும். எல்லாருக்கும் நிறைவு உண்டாகட்டும். எல்லாருக்கும்
மங்களம் உண்டாகட்டும். எல்லாரும் சுகமுடையவர்களாக இருக்கட்டும்.
எல்லாரும் நோயற்றவர்களாக இருக்கட்டும். எல்லாரும் நன்மைகளை
அனுபவிக்கட்டும். ஒருவரும் துன்பமுடையவராக இருக்கவேண்டாம்.

2. काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी ।

देशोऽयं क्षोभरहितः ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥

காலே வர்ஷத்து பர்ஜந்ய: ப்ருதிவீ ஸஸ்யஸாலினீ ।

தேமோ஽யம் க்ஷோபரஹித: ப்ராஹ்மணாஸ்ஸந்து நிர்ஶயா: ॥

மேகங்கள் உரிய காலத்தில் மழையைப் பொழியட்டும்; பூமி விளைபயிர்கள் நிறைந்ததாக விளங்கட்டும்; இந்நாடு பஞ்சமின்றி இருக்கட்டும்; அறிஞர்கள் பயமற்று இருக்கட்டும் (வாழட்டும்).

3. स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यश्शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய: பரிபாலயந்தாம்

ந்யாய்யேந மார்கேண மஹீம் மஹீஸா:!

கோப்ராஹ்மணேப்யம்மஶபமஸ்து நித்யம்

லோகா: ஸமஸ்தா: ஸுகிநோ பவந்து॥

எல்லா மக்களுக்கும் நலங்கள் பெருகட்டும்; அரசர்கள் அறவழியில் பூமியை ஆளட்டும்; எக்காலத்திலும் ப்ராணிகளுக்கும், கற்றறிந்தவர்களுக்கும் நலன் ஏற்படட்டும்; உலகனைத்தும் இன்பற்று இருக்கட்டும்.

4. दुर्जनः सज्जनो भूयात् सज्जनः शान्तिमाप्नुयात् ।

शान्तो मुच्येत बन्धेभ्यः मुक्तश्चान्यान्विमोचयेत् ॥

தூர்ஜந: ஸஜ்ஜநோ பூயாத் ஸஜ்ஜந: ஶாந்திமாப்நுயாத் ।

ஸாந்தோ முச்யேத பந்தேப்ய: முக்தம்சாந்யாந்விமோசயேத் ॥

கெட்டவர்கள் நல்லவர்களாகட்டும்; நல்லவர்கள் அமைதியடையட்டும்; அமைதியடைந்தவர்கள் பந்தங்களிலிருந்து விடுபடட்டும்; (அவ்வாறு விடுபட்ட) முக்தர்கள் மற்றவர்களை பந்தங்களிலிருந்து விடுவிக்கட்டும்.

5. यः शिवो नामरूपाभ्यां या देवी सर्वमङ्गला ।

तयोः संस्मरणात् पुंसां सर्वतो जय मङ्गलम् ॥

ய: ஶிவோ நாமரூபாய்யாம் யா தேவீ ஸர்வமங்கலா ।

தயோ: ஸம்ஸ்மரணாத் பும்ஸாம் ஸர்வதோ ஜய மங்கலம் ॥

எவர் மங்களமானவரோ, எந்த தேவி எல்லா மங்களங்களும் நிறைந்தவளோ அந்த இருவருடைய பெயர், வடிவங்களை நன்றாக நினைக்கின்ற (காரணத்தால்) மனிதர்களுக்கு எல்லா விதங்களிலும் நன்மை (மங்களம்) உண்டாகட்டும்.

6. வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்

வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக

ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே

சூழ்க வையக மும்துயர் தீர்கவே.

7. வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன் கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

8. ஓங்கியுலகளந்த வுத்தமன்பேர்பாடி
நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றிநீராடினால்
தீங்கின்றிநாடெல்லாம் திங்கள்மும்மாரிபெய்து
ஓங்குபெருஞ்செந்நெலுடு கயலுகளப்
பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகண்படுப்பத்
தேங்காதேபுக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளற்பெரும்பசுக்கள்
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோரெம்பாவாய்.

9. காலமொடு தேசவர்த்த மானம் ஆதி
கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணை வாழி
மால்அறவும் சைவ முதல் மதங்கள் ஆகி
மதாதீதம் ஆனஅருள் மரபு வாழி
ஜாலம்மிகும் எளியேன்இவ் வழக்குப் பேசத்
தயவுவைத்து வளர்த்த அருள் தன்மைவாழி
ஆல்அடியின் பரமகுரு வாழி வாழி
அகண்டிதா காரஅருள் அடியார் வாழி!

மூர்த்தி எல்லாம் வாழி! எங்கள் மோனகுரு வாழி!
அருள் வார்த்தை என்றும் வாழி! அன்பர் வாழி பராபரமே!

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ஓம் ஶாந்தி: ஶாந்தி: ஶாந்தி: ॥

॥ हरिः ओम् ॥

॥ ஹரி : ஓம் ॥

அன்றாட வாழ்க்கை முறையும் சிந்திக்க வேண்டிய ப்லோகங்களும்

1. அதிகாலையில் (4.00 மணியிலிருந்து 5.30 மணிக்குள்) துயிலெழுதல் வேண்டும். எழுந்து படுக்கையில் அமர்ந்து கைகளைத் தேய்த்து, கண்களையும் முகத்தையும் துடைத்து, கண்களைத் திறந்து கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு கீழ்க்காணும் செய்யுளைச் சொல்லவும்.

कराग्रे वसते लक्ष्मीः करमध्ये सरस्वती ।

करमूले स्थिता गौरी प्रभाते करदर्शनम् ॥

கராக்ரே வஸதே லக்ஷ்மீ: கரமத்யே ஸரஸ்வதீ ।

கரமூலே ஸ்திதா கௌரீ ப்ரபாதே கரதர்ஸநம் ॥

உள்ளங்கையின் மேல்பகுதியில் லக்ஷ்மி தேவியும், நடுப்பகுதியில் ஸரஸ்வதி தேவியும், அடிப்பகுதியில் பார்வதி தேவியும் வஸிக்கிறார்கள். காலை நேரத்தில் நம் கைகளைப் பார்த்து (நம்மிடத்தில் அளப்பரிய ஆற்றல் இருப்பதை உணர்ந்து தன்னம்பிக்கையுடன்) எழுந்திருக்கவேண்டும்.

2. படுக்கையை விட்டு எழுந்து, தரையில் கால் ஊன்றும் முன்னர், தரையைத்தொட்டு வணங்கி இச்செய்யுளைச் சொல்லவும்.

समुद्रवसने देवि पर्वतस्तनमण्डले ।

विष्णुपत्नि नमस्तुभ्यं पादस्पर्शं क्षमस्व मे ॥

ஸமுத்ரவஸநே தேவி பர்வதஸ்தநமண்டலே ।

விஷ்ணுபத்நி நமஸ்துப்யம் பாதஸ்பர்ஸம் க்ஷமஸ்வ மே ॥

ஸமுத்திரத்தில் வஸிப்பவளே, பேரொளியுடையவளே, மலையைக் கொங்கையாகக் கொண்டவளே, மஹாவிஷ்ணுவின் மனைவியே! உனக்கு நமஸ்காரம். எனது கால்கள் உன்னை மிதிப்பதனைப் பொறுத்தருள்வாயாக.

3. பின்னர் மலஜலம் கழித்து, பத்துலக்கிக் குளிக்கவேண்டும். குளிக்கத் துவங்கும் முன்னர் குளிப்பதற்காக வைத்திருக்கும் நீரைத் தொட்டு,

गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति ।

नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन् सत्रिधिं कुरु ॥

கங்கே ச யமுநே சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி ।

நர்மதே ஸிந்து காவேரி ஜலேஸ்மிந் ஸந்நிதிம் குரு ॥

கங்கை, யமுனை, கோதாவரி, ஸரஸ்வதி, நர்மதை, ஸிந்து, காவேரி ஆகிய புண்ய நதிகளே! இந்த நீரில் வந்து எழுந்தருள்வீர்களாக.

என்று பிரார்த்தித்து விட்டு குளிக்கவும்.

குளித்த பின்னர்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு

சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு

தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு

செந்துவர் வாய்உமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே.

என்று சொல்லிக்கொண்டே விபூதி முதலான சமயச்சின்னங்களை இட்டுக்கொள்ளவும்.

4. பின்னர் தாய் தந்தையரை வணங்கவும்

मातापितृभ्यां वपुषः जनकाभ्यां मुदान्वहम् ।

नमस्करोमि विज्ञानजनकाभ्यां शिवाप्तये ॥

மாதாபித்ருப்யாம் வபுஷ: ஜநகாப்யாம் முதாந்வஹம் ।

நமஸ்கரோமி விஜ்ஞாநஜநகாப்யாம் ஸிவாப்தயே ॥

உடலையும் அறிவையும் கொடுத்த தாய், தந்தையரை தினந்தோறும் மகிழ்ச்சியுடன் மங்களத்தின்பொருட்டு வணங்குகிறேன்.

5. பின்னர் பூஜையறைக்குச் சென்று குருவை மனதில் நினைத்து வணங்கவும்.

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः ।

गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

குருர்ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணு: குருர்தேவோ மஹேஸ்வர: ।

குரு: ஸாக்ஷாத் பரம் ப்ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நம: ॥

குருவே ப்ரஹ்மா. குருவே விஷ்ணு. குருவே சிவன். குருவே மேலான பரம்பொருள். அப்படிப்பட்ட குருதேவர்க்கு வணக்கம்.

6. இறைவழிபாடு

நேரம் இருந்தால் ஷோடச உபசார பூஜையும் நேரம் குறைவாக இருந்தால் பஞ்சோபசார பூஜையும் செய்யவும். (ஷோடச உபசார பூஜை விரிவாக தனியே சொல்லப்பட்டுள்ளது. பஞ்ச உபசார பூஜை என்பது சந்தனம் குங்குமம், அர்ச்சனை, தூபம், தீபம், நைவேத்யம் ஆகியவை மட்டும் ஸமர்ப்பித்து பூஜை செய்வதாகும்.)

அ. ஸ்தோத்ர பாராயணம்

நேரம் இருந்தால் காலையில் இல்லையென்றால் மாலையில் செய்யலாம்) விநாயகரில் தொடங்கி எல்லா தெய்வங்களுக்கும் உரிய ஸ்தோத்ரங்கள் ஒவ்வொன்று சொல்லவும். அல்லது ஒருநாளைக்கு ஒரு தெய்வம் (திங்கள் - விநாயகர், செவ்வாய்-முருகன், புதன்-சிவன், வியாழன்-தக்ஷிணாமூர்த்தி, வெள்ளி-அம்பாள், சனி-விஷ்ணு, ஞாயிறு-ஸூர்யன், சாஸ்தா, ஹயக்ரீவர் நவக்கிரகம் முதலான மற்ற தெய்வங்களுக்குரியவை என அந்தந்த தெய்வங்களுக்குரிய தமிழ், ஸம்ஸ்கிருத செய்யுள்களை, பாடல்களை, பாராயணம் செய்யவும்.

ஆ. ஜபம், தியானம்

பின்னர் ஐந்து நிமிடம் இஷ்டதெய்வத்தை மனதில் நினைத்து ஜபம், த்யானம் செய்யவும்.

ஜபம்

यो देवः सवितास्माकं धियो धर्मादिगोचराः ।

प्रेरयेत्तस्य यद्दर्गाः तद्वरेण्यमुपास्महे ॥

யோ தேவ: ஸவிதாஸ்மாகம் தியோ தர்மாதிகோசரா: ।

ப்ரேரயேத்தஸ்ய யத்பர்க: தத்வரேண்யமுபாஸ்மஹே ॥

எந்த ஸூர்யதேவன் நம்முடைய அறிவை அறவழியில் தூண்டுகிறாரோ, அந்தச் சுடர்க்கடவுளின் மேலான ஒளியை ஆழ்ந்து எண்ணுவோமாக.

இ. ப்ரார்த்தனை

அன்று நாம் செய்ய இருக்கும் செயல்களை மனதில் நினைத்து அவை நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்றும், தனக்காகவும், குடும்பத்திலுள்ள அனைவருக்காகவும், பொதுவாக எல்லாருக்காகவும் மனமுருகி நன்கு ப்ரார்த்தனை செய்யவும்.

7. படித்தல்

முந்தைய நாள் நடந்த பாடத்தை ஒருமுறை படித்து நினைவுகூர வேண்டும். பின்னர் அன்று நடக்க இருக்கும் பாடத்தை ஒருமுறை படித்து வைத்துக்கொண்டால் வகுப்பில் ஆசிரியர் நடத்தும்பொழுது புரிந்து கொள்வது எளிதாக இருக்கும்.

படிக்கத் துவங்கும் முன்:

सरस्वति नमस्तुभ्यं वरदे कामरूपिणि ।

विद्यारम्भं करिष्यामि सिद्धिर्भवतु मे सदा ॥

ஸரஸ்வதி நமஸ்துப்யம் வரதே காமரூபிணி ।

வித்யாரம்பம் கரிஷ்யாமி ஸித்திர்भवतु மே சதா ॥

வரம் தருபவளே! அழகு வடிவினளே! ஸரஸ்வதி தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம். நான் கல்வி கற்கத் தொடங்குகிறேன். (உன் அருளால்) எப்பொழுதும் எனக்கு வெற்றி கிடைக்கட்டும்.

वागर्थाविव संपृक्तौ वागर्थप्रतिपत्तये ।

जगतः पितरौ वन्दे पार्वतीपरमेश्वरौ ॥

வாகர்த்தாவிவ ஸம்ப்ருக்தௌ வாகர்த்தப்ரதிபத்தயே ।

ஜகத: பிதரௌ வந்தே பார்வதீபரமேஸ்வரௌ ॥

சொல்லும் பொருளும்போல சேர்ந்திருப்பவர்களும் உலகத்திற்கு தாய்தந்தையருமான பார்வதி பரமேஸ்வரரை, சொல், பொருள் இவற்றை அறியும்பொருட்டு வணங்குகிறேன்.

8. உணவு உண்ணும்முன் கீழ்க்காணும் ம்லோகங்களைச் சொல்லவும்

உண்ணலும் உனதே உயிர்த்தலும் உனதே

உடல் உயிர் மனம் எலாம் உனதே

எண்ணலும் உனதே இச்சையும் உனதே

என்செயல் பயன் எலாம் உனதே.

एको विष्णुर्महद्भूतं पृथग्भूतान्यनेकशः ।

त्रिलोकान्याप्य भूतात्मा भुङ्क्ते विश्वभुगव्ययः ॥

ஏகோ விஷ்ணுர்மஹத்பூதம் ப்ருதக்பூதாந்யநேகஸ: ।

த்ரீல்லோகாந்வயாப்ய பூதாத்மா புங்க்தே விஸ்வபுகவ்யய: ॥

பரம்பொருளாகிய ஒரே விஷ்ணு, பல்வேறாகப் பிரிந்து உண்டாகியுள்ள அனைத்து உயிர்களையும், மூவுலகத்தையும் வ்யாபித்து, உயிருக்கு உயிராய் நின்று, அழிவற்றவராய் அனைத்தையும் அனுபவிக்கிறார்.

अत्रं ब्रह्मा रसो विष्णुः भोक्ता देवो महेश्वरः ।

इति सञ्चिन्त्य भुञ्जानः अन्नदोषैर्न लिप्यते ।।

அந்நம் ப்ரஹ்மா ரஸோ விஷ்ணு: போக்தா தேவோ மஹேஸ்வர: ।

இதி ஸஞ்சிந்த்ய புஞ்ஜாந: அந்நதோஷைர்ந லிப்யதே ॥

உணவு ப்ரஹ்மா, ஊட்டச்சத்து விஷ்ணு, உண்பவன் மஹேஸ்வரன் என்று நன்கு சிந்தித்து உண்பவனை உணவில் உள்ள குற்றங்கள் பாதிப்பதில்லை.

9. பள்ளிக்குச் செல்லல்

பள்ளியில் முதல் வகுப்பு தொடங்குமுன் ஸரஸ்வதீ மற்றும் குரு ஆகியோருக்கான ம்லோகங்களை மனதிற்குள் சொல்லிக்கொண்டு, பக்தி ம்ரத்தையுடன் வகுப்பில் கவனம் செலுத்தவும்.

10. மாலை வழிபாடு

பள்ளி முடித்து வீட்டிற்கு வந்தபின்னர் சிறிதுநேரம் நன்கு விளையாட வேண்டும். பின்னர் குளித்து அல்லது முகம், கை, கால்களைக் கழுவிவிட்டு பூஜையறைக்குச் சென்று விளக்கேற்ற வேண்டும்.

விளக்கேற்றுமுன்

शुभं करोति कल्याणं आरोग्यं धनसम्पदः ।

शत्रुबुद्धिविनाशाय दीपज्योतिर्नमोऽस्तु ते ।।

மும்பம் கரோதி கல்யாணம் ஆரோக்யம் தநஸம்பத: ।

மத்ருபுத்திவிநாஸாய தீபஜ்யோதிர்நமோஸ்து தே ॥

விளக்கொளி நற்பேற்றினையும் நன்மையையும் நோயற்ற நிலையையும் நிறைந்த செல்வத்தையும் அளிக்கிறது. அறிவின் பகையை (அறியாமையை) அழிக்கும் உனக்கு எனது நமஸ்காரம் உரித்தாகட்டும்.

दीपमूले स्थितो ब्रह्मा दीपमध्ये जनार्दनः ।

दीपाग्रे शङ्करः प्रोक्तः सन्ध्यादीप नमोऽस्तु ते ।।

தீபமூலே ஸ்திதோ ப்ரஹ்மா தீபமத்யே ஜநார்தந: ।

தீபாக்ரே ஸங்கர: ப்ரோக்த: ஸந்த்யாதீப நமோஸ்து தே ॥

தீபத்தின் அடிப்பகுதியில் ப்ரஹ்மாவும், தீபத்தின் நடுப்பகுதியில் விஷ்ணுவும், தீபத்தின் மேல்பகுதியில் சிவனும் (இருப்பதாக) சொல்லப்பட்டுள்ளது. (அப்படிப்பட்ட) ஸந்த்யா தீபமே உனக்கு நமஸ்காரம் உரித்தாகட்டும்.

காலையில் பூஜை, பாராயணம், ஜபம் செய்யாமல் விட்டிருந்தால் இப்பொழுது செய்யவேண்டும்.

11. படித்தல்

அன்று வகுப்பில் நடந்த அனைத்து பாடங்களையும் படிக்கவேண்டும். அன்றைய பாடத்தை அன்றே முடிக்க வேண்டும். இரவு உணவுக்குப் பின் அம்மா, அப்பா, ஸஹோதர, ஸஹோதரிகளுடன் (வீட்டில் இருப்பவர்களுடன்) அமர்ந்து அன்று நடந்த சுவையான நிகழ்ச்சிகளை அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

(நாம் செய்த தவறு அல்லது நல்லது, ஆசிரியர் அடித்தது அல்லது பாராட்டியது எதுவாக இருந்தாலும் மறைக்காமல் தயங்காமல் வெட்கப்படாமல் திறந்த மனத்துடன் பேச வேண்டும்.)

12. உறங்குமுன்

உறங்கச்செல்லும்முன் படுக்கையில் அமர்ந்து அம்மா, அப்பாவையும் குருவையும், கடவுளையும் மனதில் நினைத்து அன்றைய பொழுது நன்றாகச் சென்றதற்காக நன்றி சொல்லவும். இரவும், நாளைய பொழுதும் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று மனமுருகி ப்ரார்த்தனை செய்யவும்.

பின்னர் கீழ்க்காணும் ம்லோகங்களை நினைத்து வணங்கவும்.

रामं स्कन्दं हनूमन्तं वैनतेयं वृकोदरम् ।

शयने यःस्मरेन्नित्यं दुःस्वप्नं तस्य नश्यति ।।

अगस्त्यो माधवश्चैव मुचुकुन्दो महाबलः ।

कपिलो निमिरस्तीकः पञ्चैते सुखशायिनः ।।

ராமம் ஸ்கந்தம் ஹநூமந்தம் வைநதேயம் வருகோதரம்।

மயநே ய:ஸ்மரேந்நித்யம் து:ஸ்வப்நம் தஸ்ய நஸ்யதி ॥

அகஸ்த்யோ மாதவம்சைவ முசுகுந்தோ மஹாபல: ।

கபிலோ நிமிரஸ்தீக: பஞ்சைதே ஸுகமாயிந: ॥

करचरणकृतं वाक्कायजं कर्मजं वा श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम् ।

विहितमविहितं वा सर्वमेतत्क्षमस्व जय जय करुणाब्धे श्रीमहादेव शम्भो ।।

கரசரணக்ருதம் வாக்காயஜம் கர்மஜம் வா

ம்ரவணநயநஜம் வா மாநஸம் வாஸ்பராதம் ।

விஹிதமவிஹிதம் வா ஸர்வமேதத்க்ஷமஸ்வ

ஜயஜய கருணாப்தே ஸ்ரீமஹாதேவ மம்போ ॥

षोडशोपचार पूजा षोडशोपचार पूजा

பூஜை செய்வதற்குத் தேவையான பொருட்கள்

பூஜிக்கப்பட வேண்டிய தெய்வத்தின் சிலை அல்லது படத்துடன் கூடிய பூஜைக்குரிய ஸந்நிதி. ஒரு விளக்கு, திரி, எண்ணெய், அக்ஷதை, பஞ்சபாத்திரம், சந்தனம், குங்குமம், தூபம் (தூபக்கால், நறுமண பத்திகள், சாம்பிராணி.), வஸ்த்ரம் (ஆடை), தீபம் (எண்ணெய் அல்லது நெய் விளக்கு), நைவேத்யம் (புதிதாகத் தயாரிக்கப்பட்ட, சுவைக்கப்படாத உணவு அல்லது பழங்கள்,) பூக்கள் (புதிய மலர்கள்), பூக்களை வைப்பதற்கு ஒரு தட்டு, மணி, கற்பூரம், கற்பூர ஆரத்தித்தட்டு

பூஜைக்கான தெய்வ ஸந்நிதி தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். அவரவர் விருப்பப்படி பூஜைக்குரிய இடத்தைத் தோரணம், மலர்கள் மூலம் அலங்கரிக்கலாம். பித்தளை, செம்பு, வெள்ளி ஆகிய உலோகங்களாலான பூஜை பாத்திரங்கள் சிறந்தவை. பூஜை பாத்திரங்களை மற்ற உபயோகத்திற்கு எடுக்காமல், தனியாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். வஸ்த்ரம், மலர்கள் மற்றும் மேலே சொல்லிய பொருட்களில் சில கிடைக்கவில்லை என்றால் அதற்குப் பதிலாக அக்ஷதையை உபயோகிக்கலாம்.

பதினாறு உபசார பூஜைக்குரிய ஆரம்ப வழிமுறைகள்

1. விளக்கை ஏற்றவும். (பூஜையை ஆரம்பிக்கும்போது விளக்கு ஏற்றப்பட்டு, பூஜை முடியும் வரையில் அது எரிந்து கொண்டிருக்குமாறு கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.)

கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லி மலர்களைப் பக்தியுடன் விளக்கின் அடிப்பகுதியில் வைக்கவும்.

दीपज्योतिः परं ब्रह्म दीपज्योतिर्जनार्दनः ।

दीपो हरतु मे पापं दीपज्योतिर्नमोऽस्तु ते ॥

தீபஜ்யோதி: பரம் ப்ரஹ்ம தீபஜ்யோதிர்ஜநார்தந: ।

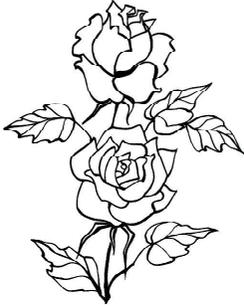
தீபோ ஹரது மே பாபம் தீபஜ்யோதிர்நமோஸ்து தே ॥

வெளியே காணப்படாத பரம்பொருளுக்கும், படைப்பாகக் காணப்படும் இந்த உலகின் வடிவில் இருக்கும் மஹாவிஷ்ணுவிற்கும், விளக்கின் ஒளி அடையாளமாக இருக்கிறது. இந்த விளக்கின் ஒளி என்னுடைய குறைபாடுகளாலும், தவறுகளாலும் ஏற்படக்கூடிய எந்தத் துன்பத்தையும் தீவினைகளையும் நீக்கட்டும். இந்த ஒளியை வணங்குகிறேன்.

கருணைக் கடலான சிவபெருமானே! களிப்பை அளிக்கும் சம்புவே! தங்களுக்கு மென்மேலும் வெற்றி உண்டாகட்டும். கைகளாலோ கால்களாலோ செய்யப்பட்ட, வாயாலோ உடலாலோ செய்கைகளாலோ உண்டான, காதாலோ, கண்களாலோ உண்டான, மேலும் மனதினால் செய்யப்பட்ட குற்றங்குறைகளையும் கடமையாற்றும்போது செய்யத்தக்கதை செய்யாததாலும் செய்யத்தகாததை செய்ததாலும் ஏற்பட்ட எனது அனைத்து பிழைகளையும் பொறுத்தருள்வீராக.

இரவு 10 மணிக்குள் உறங்கச் சென்றுவிட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதிகாலையில் எழுந்திருக்க முடியும். நாம் ஒவ்வொரு நாளையும் திட்டமிட்ட ஒழுங்குமுறையுடன் வாழ்ந்தால் வாழ்வு இன்பமுடையதாகவும் நிறைவானதாகவும் இருக்கும்.

தெய்வம் நமக்குத் துணை, ஒரு தீங்கும் வராது என எண்ணி எந்தக் கவலையும் இன்றி ஆநந்தமாக உறங்குங்கள், விழித்தெழுங்கள், கடமையைச் செய்யுங்கள்.

2. அ. आचमनम् ஆசமநம் - தூய்மைப் படுத்திக்கொள்ளல்

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள மந்திரங்களில் ஒவ்வொரு மந்திரத்தையும் சொல்லிய பின் ஒரு உத்தரணி நீரை அருந்தவும்.

ओं अच्युताय नमः । ஓம் அச்சுதாய நம: ।

மாறாத தன்மையுடையவருக்கு நமஸ்காரம்

ओं अनन्ताय नमः । ஓம் அநந்தாய நம: ।

வரையறையற்றவருக்கு நமஸ்காரம்

ओं गोविन्दाय नमः । ஓம் கோவிந்தாய நம: ।

வேதங்களால் அறியப்படுபவருக்கு நமஸ்காரம்

ஆ. गुरुध्यानम् குரு த்யாநம் - குருவை தியானித்தல்

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः ।

गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

குருப்ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணு: குருர்தேவோ மஹேஸ்வர: ।

குரு: ஸாக்ஷாத் பரம் ப்ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நம: ॥

இ. विघ्नेश्वरध्यानम् விக்நேஸ்வரத்யாநம் - விநாயகரை தியானித்தல்

கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லி நெற்றிப் பொட்டில் குட்டிக் கொள்ளவும்.

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ஸுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஸபரிவர்ணம் சதுர்புஜம் ।

ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஸாந்தயே ॥

3. प्राणायामः ப்ராணாயாம: - மூச்சைக் கட்டுப்படுத்துதல்

வலதுகை கட்டை விரலால் வலது நாசித் துவாரத்தை மூடிக்கொண்டு இடது நாசித் துவாரத்தின் மூலம் மூச்சை உள்ளிழுக்கவும். (8 விநாடிகள்)

வலதுகை கட்டை விரலால் வலது நாசித் துவாரத்தையும் மோதிர விரலால் இடது நாசி துவாரத்தை மூடிக் கொள்ளவும் (4 விநாடிகள்).

பின்னர், வலது நாசித் துவாரத்தால் மூச்சை வெளியிடவும். (16 விநாடிகள்)

4. सङ्कल्पः ஸங்கல்ப: - செயல் நோக்கம்

இடது உள்ளங்கையில் ஒரு மலரை வைத்து வலது உள்ளங்கையால் மூடி வலது தொடையின் மீது இரண்டு கைகளையும் வைக்கவும். கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லி மலரை ஸந்நிதியில் ஸமர்ப்பிக்கவும்.

ममोपात्त-समस्त-दुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वर-प्रीत्यर्थं अस्माकं सह कुटुम्बानां क्षेम-स्थैर्य-वीर्य-विजय-ऐश्वर्य-आयुरारोग्य-अभिवृद्धयर्थं समस्त-मङ्गल-अवाप्त्यर्थं समस्त-दुरित-उपशान्त्यर्थं श्रीमहाविष्णु प्रीत्यर्थं यथाशक्ति ध्यान-आवाहनादि-षोडश-उपचार-पूजां करिष्ये ।

மமோபாத்த-ஸமஸ்த-துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஸ்வர-ப்ரீத்யர்த்தம் அஸ்மாகம் ஸஹ-குடும்பாநாம் க்ஷேம-ஸ்தைர்ய-வீர்ய-விஜய-ஐஸ்வர்ய-ஆயுராரோக்ய-அபிவ்ருத்யர்த்தம் ஸமஸ்த-மங்கல-அவாப்த்யர்த்தம் ஸமஸ்த-துரித-உபஸாந்த்யர்த்தம் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு-ப்ரீத்யர்த்தம் யதாஸக்தி த்யாந-ஆவாஹநாதி-ஷோடஸ-உபசார-பூஜாம் கரிஷ்யே (என்று சொல்லி, பூ அக்ஷதையைப் படத்தின் முன் போட்டுவிடவும். பிறகு கையை அலம்பவும்.)

எல்லாம் வல்ல இறைவனின் அருள் கிடைப்பதற்கும் நான் செய்த குற்றம் குறைகள் மூலம் ஏற்பட்ட தீவினைகள் எல்லாம் நீங்க வேண்டுமென்பதற்கும் இறைவனுக்கு நான் இந்தப் பூஜையைச் செய்கிறேன்.

(ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு என்பதற்குப் பதிலாக ஸ்ரீமஹாகணபதி, மஹாலக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி என்று எந்த தெய்வத்தை வேண்டுமானாலும் பிரார்த்திக்கலாம்.)

5. आसनपूजा ஆஸந பூஜா - பூஜையைச் செய்ய அமரும் இடத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காக நிலத்திற்குச் செய்யும் பூஜை.

கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நீரை, உட்கார்ந்திருக்கும் ஆஸனத்தின் மீது தெளிக்கவும்.

पृथिव त्वया धृता लोकाः देवि त्वं विष्णुना धृता ।

त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनम् ॥

ப்ருத்வி த்வயா த்ருதா லோகா: தேவி த்வம் விஷ்ணுநா த்ருதா ।
த்வம் ச தாரய மாம் தேவி பவித்ரம் குரு சாஸநம் ॥

பூமி தேவியே, எல்லா உலகங்களும் உன்னால் தாங்கப்படுகின்றன. நீ விஷ்ணுவால் தாங்கப்படுகிறாய். தேவியே நீ என்னைத் தாங்கி என் ஆஸனத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவாயாக.

6. **घण्टापूजा कण्डा पूजा** - சூழ்நிலையைத் தூய்மைப்படுத்த மணிக்குச் செய்யும் பூஜை.

கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லி மணி அடிக்கவும்.

आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तु रक्षसाम् ।

कुर्वे घण्टारवं तत्र देवताह्वानलाञ्छनम् ॥

ஆகமார்த்தம் து தேவாநாம் கமநார்த்தம் து ரக்ஷஸாம் ।
கூர்வே கண்டாரவம் தத்ர தேவதாஹ்வாநலாஞ்சநம் ॥

தெய்வங்களின் வரவிற்காகவும், தீய சக்திகள் வெளியேறுவதற்காகவும் ப்ரார்த்திப்பதைக் குறிக்கும்பொருட்டு மணியை அடிக்கிறேன்.

7. **कलशपूजा कलश पूजा**-நீருள்ள பாத்திரத்திற்குச் செய்யும் பூஜை

குங்குமம், சந்தனம் இட்டு அலங்கரித்த, நீர் நிரப்பிய பஞ்சபாத்திரத்தை வலது கையால் மூடிக்கொண்டு கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லவும்.

गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति ।

नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥

கங்கே ச யமுனே சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி ।
நர்மதே ஸிந்து காவேரி ஜலேஸமிந் ஸந்நிதிம் குரு ॥

பஞ்சபாத்திரத்திலுள்ள நீரை எடுத்து தன் மீதும், பூஜைப் பொருட்களின் மீதும் தெளிக்கவும்.

8. **आत्मपूजा आत्म पूजा**

தனக்குள்ளே விழிப்புணர்வாக இருக்கும் ஆத்மாவிற்குச் செய்யும் பூஜை. இரண்டு கைகளையும் கூப்பி கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லவும்.

देहो देवालयः प्रोक्तः जीवो देवस्सनातनः ।

त्यजेदज्ञाननिर्माल्यं सोऽहं भावेन पूजयेत् ॥

தேஹோ தேவாலய: ப்ரோக்த: ஜீவோ தேவஸ்ஸநாதந: ।
த்யஜேதஜ்ஞாநநிர்மால்யம் ஸோஹம் பாவேந பூஜயேத் ॥

உடல் ஒரு கோவில் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மா இக்கோவிலில் என்றுமுள்ள தெய்வம். அறியாமை என்ற வாடிய மலரை நாம் அகற்றி, தெய்வமும் இந்த ஜீவனும் வெவ்வேறல்ல என்ற அறிவுடன் இறைவனை வணங்குவோமாக.

பதினாறு உபசார பூஜை தொடக்கம்

1. **आवाहनम् आवाहनम्** - தெய்வத்தை வேண்டி எழுந்தருளச் செய்தல்

இஷ்ட தெய்வத்தின் வடிவத்தை மனக்கண்ணின் முன் கொண்டு வந்து, அந்த தெய்வத்தை அழைத்து ம்லோகத்தைச் சொல்லவும். ம்லோகத்தைச் சொல்லியதும் மலர், அக்ஷதையைக் கையில் எடுத்து, இஷ்ட தெய்வத்தின் சிலை அல்லது படத்தின் மீது ஸமர்ப்பித்து, அதில் தெய்வத்தை எழுந்தருளுமாறு ப்ரார்த்திக்கவும்.

अस्मिन् बिम्बे श्री महाविष्णुम् ध्यायामि । अस्मिन् बिम्बे श्रीमहाविष्णुम् आवाहयामि ।

அஸ்மிந் பிம்பே ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணும் த்யாயாமி ।

அஸ்மிந் பிம்பே ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணும் ஆவாஹயாமி॥

இறைவனை என் மனக்கண்ணின் முன் தோற்றுவிக்கிறேன். அவரை இந்த வடிவத்தில் எழுந்தருளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

2. **आसनम् आसनम्**-இருக்கை

கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லி மலர்களைத் தெய்வத்தின் பாதங்களில் அர்ப்பணிக்கவும்.

आसनं समर्पयामि । ஆஸநம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, தங்களுக்கு ஓர் இருக்கையை அளிக்கிறேன்.

3. **पाद्यम् पाद्यम्** - கால்களைச் சுத்தம் செய்ய நீர்

கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லி பஞ்சபாத்திரத்திலிருந்து உத்தரணியில் நீரையெடுத்து தெய்வத்தின் திருவடிகளில் காட்டி கிண்ணத்தில் விடவும்.

पाद्यं समर्पयामि । பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி

இறைவனே, தங்கள் திருவடிகளைச் சுத்தம் செய்ய நீரை அளிக்கிறேன்.

4. **अर्घ्यम् अर्घ्यम्**-கைகளைச் சுத்தம் செய்ய நீர்

கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லி உத்தரணியில் நீர் எடுத்து, தெய்வத்தின் கைகளுக்கு முன் காட்டி கிண்ணத்தில் விடவும்.

अर्घ्यं समर्पयामि । அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, தங்கள் கைகளைக் கழுவ நீரை அளிக்கிறேன்.

5. **आचमनीयम् आशुमन्यम्** - அகத்தூய்மைக்காக நீர்

கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லி கிண்ணத்தில் நீர் விடவும்.

आचमनीयं समर्पयामि। ஆசுமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, உள்ளத்தூய்மைக்காக தங்களுக்கு நீரை அளிக்கிறேன்.

6. **मधुपर्कम् मधुपर्कम्**

(தயிர், பால், தேன், நெய் இவற்றைச் சமமாகக் கலந்த இனிப்பு) கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லி மதுபர்கத்தை தெய்வத்தின் முகத்திற்கு நேராகக் காட்டவும்.

मधुपर्कं समर्पयामि। மதுபர்கம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, தங்களுக்கு இனிப்பை அளிக்கிறேன்.

7. **स्नानम् स्नानम्** - நீராட்டல்

கீழுள்ளவாறு சொல்லி சுத்தமான நீரை தெய்வத்தின் மீது தெளிக்கவும்.

स्नानं समर्पयामि। ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, தங்களுக்கு ஸ்நானம் செய்விக்கிறேன்.

கீழுள்ளவாறு சொல்லி நீரைக் கிண்ணத்தில் விடவும்.

स्नानानन्तरम् आचमनीयं समर्पयामि। ஸ்நானநந்தரம் ஆசுமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி

உடல் தூய்மைக்குப் பின், மனத்தூய்மைக்காக நீரை அளிக்கிறேன்.

8. **वस्त्रम् वस्त्रम्** - ஆடை

கீழுள்ளவாறு சொல்லி வஸ்த்ரத்தை ஸமர்ப்பிக்கவும்.

वस्त्रं समर्पयामि। வஸ்த்ரம் ஸமர்ப்பயாமி

இறைவனே, தங்களுக்கு ஆடை அளிக்கிறேன்.

(வஸ்த்ரம் இல்லையெனில் அக்ஷதை அல்லது மலரை ஸமர்ப்பிக்கலாம்.)

उपवीतं समर्पयामि। உபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி

இறைவனே, தங்களுக்குப் பூணூலை அணிவிக்கிறேன்.

9. **आभरणम् आभरणम्** - நகைகள்

आभरणं समर्पयामि। ஆபரணம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, தங்களுக்கு நான் ஆபரணங்களை அணிவித்து அலங்கரிக்கிறேன்.

10. **चन्दनम् कुङ्कुम् सन्तनम्, कुङ्कुम्**

கீழுள்ளவாறு சொல்லி சந்தனத்தையும், அதன்மேல் குங்குமத்தையும் தெய்வத்தின் நெற்றியிலும், மார்பிலும் வைக்கவும்.

गन्धान् धारयामि। கந்தாந் தாராயாமி।

இறைவனே தங்களுக்குச் சந்தனத்தை வைக்கிறேன்.

गन्धस्योपरि हरिद्राकुङ्कुम् समर्पयामि। கந்தஸ்யோபரி ஹரித்ராகுங்குமம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, தங்களுக்குச் சந்தனத்தின் மீது குங்குமத்தை வைக்கிறேன்.

11. **अर्चना आर्चनम्**

ओं अच्युताय नमः।

ओं अनन्ताय नमः।

ओं गोविन्दाय नमः।

ओं केशवाय नमः।

ओं नारायणाय नमः।

ओं माधवाय नमः।

ओं गोपालाय नमः।

ओं विष्णवे नमः।

ओं मधुसूदनाय नमः।

ओं त्रिविक्रमाय नमः।

ओं वामनाय नमः।

ओं श्रीधराय नमः।

ओं हृषीकेशाय नमः।

ओं पद्मनाभाय नमः।

ओं दामोदराय नमः।

ओं सङ्कर्षणाय नमः।

ओं वासुदेवाय नमः।

ओं प्रद्युम्नाय नमः।

ओं अनिरुद्धाय नमः।

ओं पुरुषोत्तमाय नमः।

ओं अधोक्षजाय नमः।

ओं नारसिंहाय नमः।

ओं श्रीरामाय नमः।

ओं जनार्दनाय नमः।

ओं उपेन्द्राय नमः।

ओं हरये नमः।

ओं कृष्णाय नमः।

ओं श्रीमहाविष्णवे नमः।

नानाविध परिमल पत्र पुष्पैः पूजयामि।

ஓம் அச்யுதாய நம:।

ஓம் அநந்தாய நம:।

ஓம் கோவிந்தாய நம:।

ஓம் கேஸுவாய நம:।

ஓம் நாராயணாய நம:।

ஓம் மாதவாய நம:।

ஓம் கோபாலாய நம:।

ஓம் விஷ்ணவே நம:।

ஓம் மதுஸூதநாய நம:।

ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம:।

ஓம் வாமநாய நம:।

ஓம் ஸ்ரீதராய நம:।

ஓம் ஹ்ருஷீகேஸாய நம:।

ஓம் பத்மநாபாய நம:।

ஓம் தாமோதராய நம:।

ஓம் ஸங்கர்ஷணாய நம:।

ஓம் வாஸுதேவாய நம:।

ஓம் ப்ரத்யுமநாய நம:।

ஓம் அநிருத்தாய நம:।

ஓம் புருஷோத்தமாய நம:।

ஓம் அதோக்ஷஜாய நம:।

ஓம் நாரஸிம்ஹாய நம:।

ஓம் ஸ்ரீராமாய நம:।

ஓம் ஜநார்தநாய நம:।

ஓம் உபேந்த்ராய நம:।

ஓம் ஹரயே நம:।

ஓம் க்ருஷ்ணாய நம:।

ஓம் மஹாவிஷ்ணவே நம:।

நாநாவித பரிமள பத்ர புஷ்பை: பூஜயாமி॥

12. **धूपम् தூபம்** - நறுமணமுள்ள பத்திகள், சாம்பிராணி, தசாங்கம்

இடது கையால் மணியை அடித்துக் கொண்டே கீழுள்ளவாறு சொல்லி சாம்பிராணியைத் தணல் உள்ள தூபத்தட்டின் மீது தூவி, வலமிருந்து இடமாக மூன்று முறை நறுமணப் புகையை தெய்வத்திற்குக் காட்டவும்.

धूपमाग्रापयामि। தூபமாக்ராபயாமி ।

இறைவா, தங்களுக்கு தூபத்தை அளிக்கிறேன்.

13. **दीपम् தீபம்** - விளக்கு

பலவகை தீபங்களை ஏற்றி தெய்வத்திற்கு பலமுறை சுற்றிக்காட்டலாம். கீழுள்ளவாறு சொல்லி விளக்கை வலது கையில் பிடித்துக் கொண்டு, இடது கையால் மணியை அடித்துக் கொண்டு, மூன்று முறை வலமிருந்து இடமாக காட்டவும்.

दीपं सन्दर्शयामि। தீபம் ஸந்தர்ஸயாமி ।

இறைவனே, தங்களுக்கு தீபத்தைக் காட்டுகிறேன்.

கீழுள்ளவாறு சொல்லி உத்தரணியிலிருந்து நீரை எடுத்துக் கிண்ணத்தில் விடவும்.

धूपदीपान्तरम् आचमनीयं समर्पयामि।

தூபதீபாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, தூப தீபத்திற்குப் பின் தங்களுக்கு நீரை அளிக்கிறேன்.

14. **नैवेद्यम् நைவேத்யம்** - உணவு

அ. அன்னம், பாயசம், இனிப்பு வகைகள், புதிதாகச் சமைத்த பண்டங்கள் அல்லது பழங்கள் இவற்றைத் தெய்வத்தின் முன்வைத்து,

ஓம் பூர்பூவஸஸுவ: என சொல்லிக்கொண்டே மூன்று முறை நீரை உணவினமீது தெளிக்கவும்.

ஆ. இடக்கையில் மணியை அடித்துக் கொண்டு, வலக்கையில் மலரை வைத்துக் கொண்டு, கீழுள்ள வாக்கியங்களைச் சொல்லும் போது, புனிதப்படுத்திய உணவிலிருந்து மலருடன் கையை தெய்வத்தின் முன் உயர்த்திக் காட்ட வேண்டும்.

ओं प्राणाय स्वाहा। ओं अपानाय स्वाहा। ओं व्यानाय स्वाहा।

ओं उदानाय स्वाहा। ओं समानाय स्वाहा। ओं ब्रह्मणे स्वाहा।

ஓம் ப்ராணாய ஸ்வாஹா । ஓம் அபாநாய ஸ்வாஹா । ஓம் வ்யாநாய ஸ்வாஹா । ஓம் உதாநாய ஸ்வாஹா । ஓம் ஸமாநாய ஸ்வாஹா । ஓம் ப்ரஹ்மணே ஸ்வாஹா ।

இந்த உணவை ப்ராணனுக்கு அளிக்கிறேன். இந்த உணவை அபானனுக்கு அளிக்கிறேன். இந்த உணவை வ்யானனுக்கு அளிக்கிறேன். இந்த உணவை உதானனுக்கு அளிக்கிறேன். இந்த உணவை ஸமானனுக்கு அளிக்கிறேன். இந்த உணவை இறைவனுக்கு அளிக்கிறேன்.

இ. கீழுள்ளவாறு சொல்லி நைவேத்யத்தை அளிக்கவும்.

नैवेद्यं निवेदयामि। நைவேத்யம் நிவேதயாமி ।

இறைவனே, தங்களுக்கு உணவை அளிக்கிறேன்.

ஈ. கீழுள்ளவாறு சொல்லி, நீரைக் கிண்ணத்தில் விடவும்.

नैवेद्यान्तरम् आचमनीयं समर्पयामि।

நைவேத்யாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, உணவிற்குப் பின் தங்களுக்கு நீரை அளிக்கிறேன்.

உ. கீழுள்ளவாறு சொல்லி வெற்றிலை, பாக்கை அளிக்கவும்.

ताम्बूलं समर्पयामि। தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, தங்களுக்கு வெற்றிலை பாக்கை அளிக்கிறேன்.

(தாம்பூலம் இல்லை என்றால் தாம்பூலார்த்தம் அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி என்று சொல்லி அக்ஷதையை அளிக்கலாம்.)

15. **कर्पूनीराजनम् கற்பூர நீராஜநம்** - கற்பூர ஆரத்தி

அ. நின்று கொண்டு, இடது கையால் மணியை அடித்துக் கொண்டு, வலது கையால் ஏற்றிய கற்பூரத்தை மூன்று முறை வலமிருந்து இடமாக இறைவனுக்குச் சுற்றிக் காட்டி, கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லவும்.

चन्द्रादित्यौ च ताराणि विद्युदग्निस्त्वमेव च ।

त्वमेव सर्वज्योतीषि भज नीराजनं प्रभो ॥

नीराजनं महादेव निर्मल स्वप्रकाशक ।

अहं भक्त्या प्रदास्यामि स्वीकुरुष्व दयानिधे ॥

சந்திராதியௌ ச தாராணி வித்யுதக்நிஸ்த்வமேவ ச ।

த்வமேவ ஸர்வஜ்யோதீம்ஷி பஜ நீராஜநம் ப்ரபோ ॥

நீராஜநம் மஹாதேவ நிர்மல ஸ்வப்ரகாஸக ।

அஹம் பக்த்யா ப்ரதாஸ்யாமி ஸ்வீகருஷ்வ தயாநிதே ॥

ஹே ப்ரபோ! நீயே சந்திரனும், சூரியனும். நீயே நக்ஷத்திரங்களும், மின்னலும், அக்னியும். நீயே அனைத்து ஒளிகளும் ஆவாய்.

ஹே மஹாதேவனே, அப்பமுக்கற்றவனே, சுயமாக ப்ரகாசிப்பவனே நான் பக்தியுடன் கற்பூர நீராஜநத்தை ஸமர்ப்பிக்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

कर्पूरनीराजनं सन्दर्शयामि । कर्पूरनीराजनं सन्तर्भयामि ।

இறைவனே, தங்களுக்கு கற்பூர ஆரத்தியைக் காட்டுகிறேன்.

ஆ. கீழுள்ளவாறு சொல்லி உத்தரணியில் நீரை எடுத்துக் கிண்ணத்தில் விடவும்.

आचमनीयं समर्पयामि । आचमनीयம் ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, மனத்தூய்மைக்காகத் தங்களுக்கு நீரை அளிக்கிறேன்.

16. वन्दनम् வந்தநம் - வணக்கம்

அ. நின்றுகொண்டு, மலர்களைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு தெரிந்த பக்திப் பாக்களை (தேவாரம், திருவாசகம், திவ்யப்ரபந்தம் முதலானவை) சொல்லி மலர்களை ஸமர்ப்பிக்கவும்.

मन्त्रपुष्यं समर्पयामि । मन्त्रपुष्यம் ஸமர்ப்பயாமி ।

மலர்களை மந்திரங்களுடன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

ஆ. கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே மூன்று முறை வலமிருந்து இடமாகத் தன்னையே சுற்றிக்கொள்ளவும்.

यानि कानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च ।

तानि तानि विनश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे ॥

யாநி கானி ச பாபானி ஜந்மாந்தரக்ருதானி ச ।

தானி தானி விநஸ்யந்தி ப்ரதக்ஷிணபதே பதே ॥

நான் இந்தப் பிறவியிலும் முந்தைய பிறவிகளிலும் செய்த குற்றங்கள், குறைகள், அதனால் விளைந்த பாவங்கள், துன்பங்கள் யாவும் என்னுடைய ஒவ்வொரு பிரதக்ஷிணத்தாலும் நசித்துப் போகட்டும்.

கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லி வணங்கவும்.

तव तत्त्वं न जानामि कीदृशोऽसि महेश्वर ।

यादृशोऽसि महादेव तादृशाय नमो नमः ॥

தவ தத்வம் ந ஜாநாமி கீத்ருமோஸி மஹேஸ்வர ।

யாத்ருமோஸி மஹாதேவ தாத்ருமாய நமோ நம ॥

தங்கள் இயல்பை அறியேன். இறைவனே, தங்களுடைய இயல்புதான் என்ன? எந்த இயல்புடையவராக இருக்கிறீரோ, அவ்வியல்புடைய உமக்கு வணக்கம் பல.

प्रदक्षिण नमस्कारान् समर्पयामि । प्रदक्षिण नमस्कारान् ஸமர்ப்பயாமி ।

இறைவனே, தங்களுக்கு நான் ப்ரதக்ஷிணத்தையும், நமஸ்காரங்களையும் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

प्रार्थना - ப்ரார்த்தனா

अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम ।

तस्मात्कारुण्यभावेन रक्ष रक्ष महेश्वर ॥

அந்யதா ஸரணம் நாஸ்தி த்வமேவ ஸரணம் மம ।

தஸ்மாத்த்காருண்யபாவேந ரக்ஷ ரக்ஷ மஹேஸ்வர ॥

பரம்பொருளே! நீரே எனக்குப் புகலிடம். உன்னைத் தவிர வேறு ஒரு புகலிடமில்லை. ஆகையால், கருணை வடிவாயிலங்கும் இறைவா! (என்னைக்) காப்பாயாக, காப்பாயாக.

अपराधसहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निशं मया ।

दासोऽयमिति मां मत्वा क्षमस्व परमेश्वर ॥

அபராதஸஹஸ்ராணி க்ரியந்தேஹர்நிஸம் மயா ।

தாஸோயமிதி மாம் மத்வா க்ஷமஸ்வ பரமேஸ்வர ॥

பரம்பொருளே! இரவும் பகலும் என்னால் ஆயிரக்கணக்கான அபராதங்கள் (தவறுகள்) செய்யப்படுகின்றன. என்னை "இவன் அடிமை" என்று எண்ணி (அத்தவறுகளைப்) பொறுத்தருள்வீராக.

श्रद्धां मेधां यशः प्रज्ञां विद्यां बुद्धिं श्रियं बलम् ।

आयुष्यं तेज आरोग्यं देहि मे परमेश्वर ।।

ம்ரத்தாம் மேதாம் யஸ: ப்ரஜ்ஞாம் வித்யாம் புத்திம் ம்ரியம் பலம் ।
ஆயுஷ்யம் தேஜ ஆரோக்யம் தேஹி மே பரமேஸ்வர ॥

பரம்பொருளே! எனக்கு ம்ரத்தை, நினைவாற்றல், புகழ், மெய்யுணர்வு, கல்வி, நல்லறிவு, செல்வம், பலம், தீர்க்காயுள், தேஜஸ், ஆரோக்யம் இவையனைத்தும் தருவாயாக.

அறிவிலே தெளிவு நெஞ்சிலே உறுதி
அகத்திலே அன்பினோர் வெள்ளம்
பொறிகளின் மீது தனியரசாணை
பொழுதெலாம் நினதுபேரருளின்
நெறியிலே நாட்டம் கருமயோகத்தில்
நிலைத்திடல் என்றிவை அருள்வாய்
குறிகுணம் ஏதும் இல்லதாய் அனைத்தாய்க்
குலவிடு தனிப்பரம் பொருளே!!

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं महेश्वर ।

यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु ते ।।

மந்த்ரஹீநம் க்ரியாஹீநம் பக்திஹீநம் மஹேஸ்வர ।
யத்பூஜிதம் மயா தேவ பரிபூர்ணம் ததஸ்து தே ॥

இறைவா, நான் செய்த இந்த பூஜையை, சரியான மந்திரங்கள், தகுந்த வழிமுறைகள், பக்தி இல்லாமல் செய்திருந்தாலும் கூட, முழுமையாகச் செய்த பூஜையாகத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கீழுள்ளவாறு சொல்லி, மலர் மற்றும் அக்ஷதையை ஸமர்ப்பித்து இறைவனை அந்த ஸந்நிதியிலிருந்து விடுபடச் செய்யவும்.

अस्माद् बिम्बाद् आवाहितं श्रीमहाविष्णुं यथास्थानं प्रतिष्ठापयामि ।

அஸ்மாத் பிம்பாத் ஆவாஹிதம் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணும் யதாஸ்தாநம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி

ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணும் (இஷ்ட தெய்வம்) எழுந்தருளப்பட்ட இந்த ஸந்நிதியில் இருந்து அவருடைய இருப்பிடத்திலேயே மீண்டும் ப்ரதிஷ்டை செய்கிறேன்.

समर्पणम् षमर्पणम् - தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணம் செய்தல்.

வலது கையில் நீரை எடுத்துக் கொண்டு, கீழுள்ள ம்லோகத்தைச் சொல்லி தெய்வத்திற்கு முன்னால் நீரை விடவும்.

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतेस्वभावात् ।

करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायैति समर्पयामि ।।

காயேந வாசா மநஸேந்த்ரியையர்வா

புத்த்யாத்மநா வா ப்ரக்ருதேஸ்ஸ்வபாவாத் ।

கரோமி யத்யத்ஸகலம் பரஸ்மை நாராயணாயேதி ஸமர்ப்பயாமி ॥

ப்ரக்ருதியினுடைய இயல்பினால் உடலாலும், வாக்காலும், மனதாலும், புலன்களாலும், அறிவினாலும் செய்த செயல்கள் யாவற்றையும் பகவான் நாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

பின்னர் நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு பூஜையை முடிக்கவும். நீர், மலர்கள், நைவேத்யம் முதலியவற்றை இறைவனிடமிருந்து கிடைத்த ப்ரஸாதமாக எடுத்துக் கொள்ளவும்.

சுபாஷிதானி - நன்மொழிகள்

1. வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான் செய்யும்
நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதில்
தந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக என்பதே
முந்தையோர் கண்டமுறை. (ஆசாரக்கோவை)

விடிகாலைப் பொழுதில் விழித்தெழுந்து, தான் அன்று செய்ய வேண்டிய
நல்லறப்பணிகளையும், ஒப்புயர்வற்ற பரம்பொருளையும் சிந்தித்து, தவறாது
தாய்தந்தையைத் தொழுது எழ வேண்டும் என்பதே சான்றோர்களான
முன்னோர்கள் கண்ட வாழ்க்கை முறையாகும்.

2. நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே; நலம்மிக்க
நல்லார்சொல் கேட்பதுவும் நன்றே; நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே; அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்றே. (மூதுரை)

3. புண்ணியம்ஆம் பாவம்போம் போனநாள் செய்தஅவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை, எச்சமயத் தோர்சொல்லும்
தீதொழிய நன்மை செயல். (நல்வழி)

புண்ணியம் (நல்வினைப் பயன்) செல்வத்தைக் கொடுக்கும். பாபம் (தீவினைப்
பயன்) அழிவைக்கொடுக்கும். முற்பிறவியில் செய்த அப்பாப புண்ணியங்களே
இவ்வுலகில் பிறந்தவருக்கு முதலாக (அனுபவிப்பதற்கு ஏதுவாக)
வைக்கப்பட்ட பொருளாகும். (நன்கு) ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால் இதைத்
தவிர வேறு (உண்மை) இல்லை. தீமை செய்வதை விலக்குக. நன்மையையே
செய்க என்பதே எல்லா மதங்களும் சொல்லும் உபதேச வாக்கியமாகும்.

4. ஞானம், பெருமை, நயம், கருணை, உண்மை, அபி
மானம், பொறுமை, வணக்கம், உயர்-தானமுடன்
சற்குணம், ஆசாரம், தகுக்கல்வி, நீதிநெறி
சற்குணருக்கு உண்டென்றே சாற்று. (தனிப்பாடல்)

5. மெய்ம்மை பொறையுடைமை மேன்மை தவம் அடக்கம்
செம்மை ஒன்று இன்மை துறவுடைமை நன்மை
திறம்பா விரதம் தரித்தலோடு இன்ன
அறம்பத்து ஆன்ற குணம். (தர்ம தீபிகை)
(திறம்பா விரதம் - மாறுபடாத நோன்பு)

6. நல்லதை எண்ணுவதே நன்மனத்துக் கானஅணி
நல்லதைப் பேசுவதே நாவணி-நல்லதைச்
செய்வதே தேகத்தின் சீரணி; இம்மூன்றும்
எய்தினர் உய்தி இவண். (அணியறுபது)

7. தாய்போல் இனிதோம்பும் தந்தைபோல் நன்காற்றும்
தூயமனைபோல் சுகம் அருளும்-ஆயநலம்
எல்லாம் அருளி இதம் அளிக்கும் கல்வியிது
எல்லார்க்கும் எவைதாம் வரா. (தர்ம தீபிகை)

8. மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்துஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்பும் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார். (நீதிநெறி விளக்கம்)
(செவ்வி-காலம்)

9. இனியவர் என்சொலினும் இன்சொல்லே இன்னார்
கனியும் மொழியும் கடுவே-அனல்கொளுந்தும்
வெங்காரம் வெய்தெனினும் நோய்தீர்க்கும் மெய்பொடிப்பச்
சிங்கி குளிர்ந்தும் கொலும். (நீதிநெறி விளக்கம்)

நல்லவர் எத்தகைய கொடிய சொற்களைக் கூறினாலும் முடிவில்
நன்மையைத் தருவதால் இனியசொல்லே ஆகும். தீயவரின் இனிமையான
சொல்லும் பின்னால் தீமை விளைத்தலால் அது நஞ்சே ஆகும். தீயைப்
போன்று சுடுகின்ற வெங்காரம் என்ற மருந்து கொடியதாகக்
காணப்பட்டாலும் நோயைப்போக்கி உடல்நலத்தைத் தரும். விடமானது
உண்டவுடன் உடல் சிலிர்க்குமாறு குளிர்ச்சியைத் தந்தது என்றாலும் பின்பு
கொன்றுவிடும்.

10. பொய்குறளை வன்சொல் பயனிலவென்றி இந்நான்கும்
எய்தாமை சொல்லின் வழக்காத்து மெய்யில்
புலம் ஐந்துங் காத்து மனமா சகற்றும்
நலமன்றே நல்லா ரெனல். (நீதிநெறி விளக்கம்)
(குறளை = புறங்கூறல், பயனில்=பயனற்ற சொற்கள்)

பொய், புறங்கூறல், கடுஞ்சொல், பயனற்றசொல் சொல்லுதல் என்ற
இந்நான்கு குற்றங்களும் வாராமல் சொல்லைக் காத்து, உடலில் ஐந்து
புலன்களையும் அடக்கியாண்டு, மனக்குறைகளைப் போக்கும் நல்ல
செயலே நன்னெறி எனக்கூறத்தகும்.

11. இருளே உலகத்து இயற்கை இருள்அகற்றும்
கைவிளக்கே கற்ற அறிவுடைமை கைவிளக்கின்
நெய்யேதன் நெஞ்சத்து அருளுடைமை நெய்பயந்த
பால்போல் ஒழுக்கத் தவரே பரிவுஇல்லா
மேல்உலகம் எய்து பவர். (அறநெறிச் சாரம்)

12. அறம்பொருள் இன்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையும் நாட்டும்-உறுங்கவலொன்று
உற்றுழியுங் கைகொடுக்கும் கல்வியின் ஊங்கில்லை
சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை. (நீதிநெறி விளக்கம்)

கல்வியானது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பனவற்றைக் கொடுக்கும்.
உலகத்தில் குற்றமில்லாத புகழையும் உண்டாக்கும். துன்பம் ஒன்று
உண்டானால் அதைப்போக்குவதற்கு உதவும். எனவே, சிற்றறிவு படைத்த
மனிதர்களுக்கு கல்வியைப் போலச் சிறந்த துணை வேறில்லை.

13. தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை
அம்மா பெரிதென்று அகமகிழ்க தம்மினும்
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றதெல்லாம்
எற்றே இவர்க்குநாம் என்று. (நீதிநெறி விளக்கம்)

தம்மைவிடச் செல்வத்தில் குறைந்தவர்களைப் பார்த்துத் தமக்குள்ள
செல்வம் 'அம்மா! மிகவும் பெரியது' என்று ஒருவர் மனம் மகிழ்
வேண்டும். ஆனால், தம்மைவிடக் கற்றவரைப் பார்த்து, 'இவர் கற்ற
கல்விக்கு நம் கல்வி எவ்வளவு?' என்று எண்ணிச் செருக்குக் கொள்ளாது
இருக்க வேண்டும்.

14. பொன்னும் கரும்பும் புகழ்பாலும் சந்தனமும்
சின்னம் படவருத்தம் செய்தாலும் முன் இருந்த
நற்குணமே தோன்றும் நலிந்தாலும் உத்தமர்பால்
நற்குணமே தோன்றும் நயத்து. (நீதி வெண்பா)
(சின்னம்பட-துண்டு துண்டாக, நலிந்தாலும்-வலிமை குன்றினாலும், ஏழையானாலும்)

15. யாவர்க்கு மாம்பிறை வறகொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்பண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க்கு இன்னுரை தானே. (திருமந்திரம்)

16. सत्यं माता पिता ज्ञानं धर्मो भ्राता दया सखा ।
शान्तिः पत्नी क्षमा पुत्रः षडेते मम बान्धवाः ॥

ஸத்யம் மாதா பிதா ஜ்ஞாநம் தர்மோ ப்ராதா தயா ஸகா ।
ஸாந்தி: பத்நீ க்ஷமா புத்ர: ஷடேதே மம பாந்தவா: ॥

உண்மையே தாய்; அறிவுதான் தந்தை; அறம் சகோதரன்; கருணை
நண்பன்; அமைதி மனைவி; பொறுமை புதல்வன்; இந்த அறுவரும்தான்
என் உறவினர்கள்.

17. उद्यमं साहसं धैर्यं बुद्धिः शक्तिः पराक्रमः ।
षडेते यत्र वर्तन्ते तत्र देवः सहायकृत् ॥

உத்யமம் ஸாஹஸம் தைர்யம் புத்தி: ஸக்தி: பராக்ரம: ।
ஷடேதே யத்ர வர்தந்தே தத்ர தேவ: ஸஹாயக்ருத் ॥

உரிய முயற்சி, உற்சாகம் (ஊக்கம்), தைரியம், அறிவு, திறமை (வலிமை),
மனம் தளராமை (விடாமுயற்சி) இந்த ஆறும் எவரிடம் உண்டோ,
அவருக்குக் கடவுள் துணைபுரிகிறார்.

18. हस्तस्य भूषणं दानं सत्यं कण्ठस्य भूषणम् ।
श्रोत्रस्य भूषणं शास्त्रं भूषणैः किं प्रयोजनम् ॥

ஹஸ்தஸ்ய பூஷணம் தானம் ஸத்யம் கண்டஸ்ய பூஷணம் ।
ஸ்ரோத்ரஸ்ய பூஷணம் ஸாஸ்த்ரம் பூஷணை: கிம் ப்ரயோஜநம் ॥

கைகளுக்கு அணிகலன் தானம். கழுத்துக்கு அணிகலன் உண்மை
உரைப்பது. காதுகளுக்கு அணிகலன் சாஸ்த்ரங்களைக் கேட்டல்.
இவையல்லாத மற்ற அணிகலன்களால் என்ன ப்ரயோஜனம்?

நல்ஆறு எனினும் கொளத்தீது மேலுலகம்
இல்எனினும் ஈதலே நன்று. (குறள் : 222)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானம்செய் வாரின் தலை. (குறள் : 295)

கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி. (குறள் : 418)

19. चिन्तनीया हि विपदां आदावेव प्रतिक्रिया ।

न कूपखननं युक्तं प्रदीप्ते वह्निना गृहे ॥

சிந்தனியா ஹி விபதாம் ஆதாவேவ ப்ரதிக்ரியா ।
ந கூபகநநம் யுக்தம் ப்ரதீப்தே வஹ்நிநா க்ருஹே ॥

துன்பம் வருமுன்னரே அதைத் தவிர்க்கும் வழிமுறைகளைச் சிந்திக்க வேண்டும். வீடு தீப்பற்றியெறியும்போது கிணறு வெட்டுவதென்பது பொருந்தாது (பயன்தராது).

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும். (குறள் : 435)

20. श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्ने चापरार्हिकम् ।

नहि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वा स्यान्न वाकृतम् ॥

ஸ்வ: கார்யமத்ய குர்வீத பூர்வாஹ்நே சாபராஹ்நிகம் ।
நஹி ப்ரதீக்ஷதே ம்ருத்யு: க்ருதம் வா ஸ்யாந்ந வாக்ருதம் ॥

நாளைய தினத்தின் வேலையை ஒருவர் இன்றே செய்வாராக. மாலையில் செய்ய வேண்டியதைக் காலையிலேயே செய்வாராக. வேலை செய்யப்பட்டுவிட்டதா இல்லையா என்று மரணதேவன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில்லை. (ஒருவருடைய வேலை முடிவு பெறுவதற்காக மரணம் காத்துக்கொண்டிருப்பதில்லை. எனவே செய்யவேண்டியதை உடனே செய்துவிட வேண்டும் என்பது கருத்து.)

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். (குறள் : 335)

21. विद्या ददाति विनयं विनयाद्याति पात्रताम् ।

पात्रत्वाद्धनमाप्नोति धनाद्धर्मं ततः सुखम् ॥

வித்யா ததாதி விநயம் விநயாத்யாதி பாத்ரதாம் ।
பாத்ரத்வாத்நமாப்நோதி தநாத்நம்மம் தத: ஸுகம் ॥

கல்வி பணிவைத் தருகிறது. பணிவினால் மனிதன் தகுதியைப் பெறுகிறான். தகுதியினால் செல்வத்தை அடைகிறான். செல்வத்தினால் அறமும் அதிலிருந்து (அறத்தினால்) இன்பமும் உண்டாகிறது. (செல்வத்தைக் கொண்டு நற்காரியங்கள் செய்தால், இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் உண்டாகும்.)

கதம்காத்துக் கற்றுஅடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து. (குறள் : 130)

22. प्रथमे नार्जिता विद्या द्वितीये नार्जितं धनम् ।

तृतीये नार्जितं पुण्यं चतुर्थे किं करिष्यति ॥

ப்ரதமே நார்ஜிதா வித்யா த்விதீயே நார்ஜிதம் தநம் ।
த்ருதீயே நார்ஜிதம் புண்யம் சதுர்த்தே கிம் கரிஷ்யதி ॥

மனிதன் தன் வாழ்வின் முதல் (கால்) பகுதியில் அறிவையும், இரண்டாவது (கால்) பகுதியில் செல்வத்தையும், மூன்றாவது (கால்) பகுதியில் அறம் செய்து புண்யத்தையும் ஈட்டவில்லையெனில் நான்காவது (கால்) பகுதியில் அவன் என்ன செய்வான்? (அறிவும், செல்வமும், புண்யமும் இல்லை எனில் வயதான காலத்தில் நிம்மதியாக இருக்கமுடியாது என்பது கருத்து.)

23. लक्ष्मीर्वसति जिह्वारे जिह्वारे मित्रबन्धवाः ।

बन्धनं चैव जिह्वारे जिह्वारे मरणं ध्रुवम् ॥

லக்ஷ்மீர்வஸதி ஜிஹ்வாக்ரே ஜிஹ்வாக்ரே மித்ரபாந்தவா: ।
பந்தநம் சைவ ஜிஹ்வாக்ரே ஜிஹ்வாக்ரே மரணம் த்ருவம் ॥

நாக்கின் நுனியிலேயே திருமுகள் வளிக்கிறாள். நாக்கின் நுனியிலேயே நண்பர்களும் உறவினர்களும் இருக்கிறார்கள். சிறைப்படுத்தலும் (தளையும்) நாவின் நுனியில்தான், மரணம் கூட நிச்சயமாக நாவின் நுனியில்தான் இருக்கிறது.

நாநலம் என்னும் நலன்உடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று (குறள் : 641)

ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்துஓம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு (குறள் : 642)

24. काकस्त्रानं बकध्यानं श्वानिद्राल्पभोजनम् ।

स्वाध्यायः संयमश्चैव छात्राणां लक्षणानि षट् ॥

காகஸ்நாநம் பகத்யாநம் ஸ்வாநித்ரால்ப்போஜநம் ।
ஸ்வாத்யாய: ஸம்யமஸ்சைவ சாத்ராணாம் லக்ஷணாநி ஷட் ॥

காக்கைபோல விரைவில் குளித்தல், கொக்கைப்போல் மன ஒருமைப்பாடு, நாயினுடையது போன்ற உறக்கம், அளவான உணவு, தன்னுடைய பாடத்தை விடாமல் படித்தல், எல்லாவற்றிலும் ஒழுங்கை(நியமத்தை) கடைப்பிடித்தல் இந்த ஆறும் மாணாக்கர்களுக்கு இலக்கணமாகும்.

25. नरस्याभरणं रूपं रूपस्याभरणं गुणः ।

गुणस्याभरणं ज्ञानं ज्ञानस्याभरणं क्षमा ।।

நரஸ்யாபரணம் ரூபம் ரூபஸ்யாபரணம் குண: ।

குணஸ்யாபரணம் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநஸ்யாபரணம் க்ஷமா ॥

அழகு மனிதனுக்கு ஆபரணம். அழகுக்கு ஆபரணம் நற்குணங்கள். நற்குணங்களுக்கு ஆபரணம் அறிவு. அறிவுக்கு ஆபரணம் பொறுமை. (ஆபரணம்=அணி)

26. उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत् ।

आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुः आत्मैव रिपुरात्मनः ।।

உத்தரேதாத்மநாத்மாநம் நாத்மாநமவஸாதயேத் ।

ஆத்மைவ ஹ்யாத்மநோ பந்து: ஆத்மைவ ரிபுராத்மந: ॥

(ஒருவர்) தானே தன்னை உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டும்; (தானே) தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ளக்கூடாது. ஏனெனில் தானே தனக்கு நண்பன்; தானே தனக்கு எதிரி.

நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும் தன்னை நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானும் நிலையினும் மேன்மேல் உயர்த்து நிறுப்பானும் தன்னைத் தலையாகச் செய்வானும் தான்.

(நாலடியார்)

தன்னில் பிறிதுஇல்லை தெய்வம் நெறிநிற்பின் ஒன்றானும் தான்நெறி நில்லானேல் - தன்னை இறைவனாச் செய்வானும் தானேதான் தன்னைச் சிறுவனாச் செய்வானும் தான்.

(அறநெறிச் சாரம்)

27. न चोरहार्यं न च राजहार्यं न भ्रातृभाज्यं न च भारकारि ।

व्यये कृते वर्धत एव नित्यं विद्याधनं सर्वधनात् प्रधानम् ।।

ந சோரஹார்யம் ந ச ராஜஹார்யம் ந ப்ராத்ருபாஜ்யம் ந ச பாரகாரி ।
வ்யயே க்ருதே வர்தத ஏவ நித்யம் வித்யாதநம் ஸர்வதநாத் ப்ரதாநம் ॥

கல்விச்செல்வம் தான் எல்லாச் செல்வங்களிலும் முக்கியமான செல்வம் ஆகிறது. (ஏனெனில்) அது எவராலும் திருட முடியாதது; அரசனாலும் அபகரிக்க முடியாதது; சகோதரன் பங்கு கேட்க முடியாதது; அது சுமையானதும் அல்ல; செலவு செய்யச் செய்ய மென்மேலும் வளருமே தவிர, குறையாது.

வெள்ளத்தால் அழியாது; வெந்தழலால்

வேகாது; வேந்தராலும்

கொள்ளத்தான் இயலாது; கொடுத்தாலும்

குறையாது; கொடிய தீய

கள்ளத்தால் எவராலும் களவாட

முடியாது; கல்வி என்னும்

உள்ளத்தே பொருள் இருக்க உலகெங்கும்

பொருள்தேடி உழல்வது என்னே? (விவேக சிந்தாமணி)

28. पुस्तकस्था च या विद्या परहस्ते च यद्धनम् ।

कार्यकाले समुत्पन्ने न सा विद्या न तद्धनम् ।।

புஸ்தகஸ்த்தா ச யா வித்யா பரஹஸ்தே ச யத்தநம் ।

கார்யகாலே ஸமுத்பந்நே ந ஸா வித்யா ந தத்தநம் ॥

புத்தகத்தில் இருக்கின்ற கல்வி, பிறரிடம் இருக்கின்ற செல்வம், இவ்விரண்டும் தக்க சமயத்தில் பயன்படவில்லையெனில் அது கல்வியுமில்லை, அது செல்வமுமில்லை.

29. विद्वत्त्वं च नृपत्वं च नैव तुल्यं कदाचन ।

स्वदेशे पूज्यते राजा विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ।।

வித்வத்வம் ச ந்ருபத்வம் ச நைவ துல்யம் கதாசந ।

ஸ்வதேதேமே பூஜ்யதே ராஜா வித்வாந் ஸர்வத்ர பூஜ்யதே ॥

அரசு பதவி என்பது ஒருபோதும் அறிவுக்கு சமமாகாது. ஓர் அரசன் தன் நாட்டில் மட்டுமே மதிக்கப்படுகிறார். ஆனால் கற்றவரோ எங்கும் (உலகம் முழுவதும்) மதிக்கப்படுகிறார்.

30. सुखार्थी चेत् त्यजेद्विद्यां विद्यार्थी चेत् त्यजेत् सुखम् ।

सुखार्थिनः कुतो विद्या कुतो विद्यार्थिनः सुखम् ।।

ஸுகார்த்தீ சேத் த்யஜேத்வித்யாம் வித்யார்த்தீசேத் த்யஜேத் ஸுகம் ।
ஸுகார்த்திந: குதோ வித்யா குதோ வித்யார்த்திந: ஸுகம் ॥

நீ விஷய சுகத்தை விரும்பினால் படிப்பை விட்டுவிடு. கல்வியை விரும்பினால் (அல்பமான விஷய) ஸுகத்தை விடு. (ஏனெனில்) ஸுகத்தை விரும்புவனுக்கு கல்வி ஏது? கல்வியை விரும்பும் ஒருவனுக்கு அல்ப ஸுகங்கள் ஏது? (கஷ்டமில்லாமல் கல்வியில்லை என்பது கருத்து.)

31. श्लोकाधेन प्रवक्ष्यामि यदुक्तं ग्रन्थकोटिषु ।

परोपकारः पुण्याय पापाय परपीडनम् ।।

ம்லோகார்தேந ப்ரவக்ஷ்யாமி யதுக்தம் க்ரந்தகோடிஷு ।
பரோபகார: புண்யாய பாபாய பரபீடநம் ॥

கோடிக்கணக்கான நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை பாதி செய்யுளில் சொல்கிறேன்: பிறருக்கு உபகாரம் (உதவி) செய்வதால் புண்யமும், பிறரைத் துன்புறுத்துவதால் பாபமும் வந்து சேரும்.

32. श्रूयतां धर्मसर्वस्वं श्रुत्वा चैवावधार्यताम् ।

आत्मनः प्रतिकूलानि परेषां न समाचरेत् ।।

ம்ருயதாம் தர்மஸர்வஸ்வம் ஸ்ருத்வா சைவாவதார்யதாம் ।
ஆத்மந: ப்ரதிகூலாநி பரேஷாம் ந ஸமாசரேத் ॥

பெரியோர்களிடமிருந்து அனைத்து அறங்களையும் கேட்டு அறிந்துகொள்வாயாக. கேட்டு அறிந்ததனை நன்கு மனதில் நிலை நிறுத்திக்கொள்வாயாக. நீ எச்செயல்களை உனக்குத் துன்பம் என்று கருதுகிறாயோ அவற்றைப் பிறருக்குச் செய்யாதே.

33. धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम् ।।

த்ருதி: க்ஷமா தமோஸ்தேயம் ஸௌசமிந்த்ரியநிக்ரஹ: ।
தீர்வித்யா ஸத்யமக்ரோதோ தமகம் தர்மலக்ஷணம் ॥

உறுதி, பொறுமை, மனவடக்கம், பிறர்பொருளை விரும்பாமை, அக, புறத்தூய்மை, புலனடக்கம், நல்லறிவு, கல்வி, உண்மை, கோபமின்மை இவை பத்தும் தர்மத்தின் அடையாளங்கள்.

34. सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात् न ब्रूयात् सत्यमप्रियम् ।

प्रियं च नानृतं ब्रूयात् एष धर्मः सनातनः ।।

ஸத்யம் ப்ரூயாத் ப்ரியம் ப்ரூயாத் ந ப்ரூயாத் ஸத்யமப்ரியம் ।
ப்ரியம் ச நாந்ருதம் ப்ரூயாத் ஏஷ தர்ம: ஸநாதந: ॥

உண்மை பேசவேண்டும்; ப்ரியமானதை பேசவேண்டும்; ப்ரியமில்லாத உண்மையை பேசக்கூடாது. ப்ரியமானதெனினும் உண்மையில்லாததை பேசக்கூடாது. இதுவே என்றுமுள்ள (பழமையான) அறமாகும். (காண்க; திருக்குறள் வாய்மை அதிகாரம்)

35. प्रियं ब्रूहि प्रियं कुर्यात् प्रियमेवामृतं परम् ।

प्रियवचः प्रदानेन भवन्ति प्राणिनःप्रियाः ।।

ப்ரியம் ப்ரூஹி ப்ரியம் குர்யாத் ப்ரியமேவாம்ருதம் பரம் ।
ப்ரியவச: ப்ரதானேந பவந்தி ப்ராணிந: ப்ரியா: ॥

அன்பாகப் பேசு; அன்பாகச் செய்; அன்பே மேலான அம்ருதம், அன்பான பேச்சினால் மனிதர்கள் அன்பானவர்களாக ஆகிறார்கள்.
(காண்க; திருக்குறள் - இனியவை கூறல்)

36. प्रियवाक्यप्रदानेन सर्वे तुष्यन्ति जन्तवः ।

तस्मात् तदेव वक्तव्यं वचने का दरिद्रता ।।

ப்ரியவாக்ய ப்ரதானேந ஸர்வே துஷ்யந்தி ஜந்தவ: ।
தஸ்மாத் ததேவ வக்தவ்யம் வசநே கா தரித்ரதா ॥

எல்லா உயிரினங்களும் இனிமையான சொற்களால் இன்பமடைகின்றன. அதனால் எப்போதும் இனிய சொற்களையே பேசவேண்டும். வார்த்தைகளுக்குப் பஞ்சமா என்ன?

37. विदेशेषु धनं विद्या व्यसनेषु धनं मतिः ।

परलोके धनं धर्मः शीलं सर्वत्र वै धनम् ।।

விதேசேஷு தநம் வித்யா வ்யஸநேஷு தநம் மதி: ।
பரலோகே தநம் தர்ம: ஸீலம் ஸர்வத்ர வை தநம் ॥

அந்நிய தேசத்தில் கல்விதான் செல்வம், துன்ப காலத்தில் அறிவுதான் செல்வம், மேலுலகங்களில் தர்மம்தான் செல்வம். ஆனால் ஒழுக்கம் எல்லா இடங்களிலுமே செல்வமாகும்.

38. प्रदोषे दीपकश्चन्द्रः प्रभाते दीपको रविः ।

त्रैलोक्ये दीपको धर्मः सुपुत्रः कुलदीपकः ।।

ப்ரதோஷே தீபகம்சந்த்ர: ப்ரபாதே தீபகோ ரவி: ।
த்ரைலோக்யே தீபகோ தர்ம: ஸுபுத்ர: குலதீபக: ॥

இரவில் ஒளிதருவது சந்திரன். பகலில் ஒளிதருவது ஸூர்யன். மூன்று உலகங்களிலும் ஒளி தருவது தர்மம். குலத்துக்கு ஒளி தருபவன் நல்ல புத்ரன்.

39. शशिना शोभते रात्रिः सृष्टिः सूर्येण शोभते ।

सत्येन शोभते वाणी सदाचारेण जीवनम् ।।

மஹிநா மோபதே ராத்ரி: ஸ்ருஷ்டி: ஸூர்யேண மோபதே ।
ஸத்யேந மோபதே வாணீ ஸதாசாரேண ஜீவநம் ॥

இரவு சந்த்ரனால் விளங்குகிறது. உலகமானது ஸூர்யனால் விளங்குகிறது. வாக்கு உண்மை பேசுவதால் விளங்குகிறது. வாழ்வு ஸதாசாரத்தால் (நல்லொழுக்கத்தால்) சிறப்புற்று விளங்குகிறது.

பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்; தெரிந்துஓம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை. (குறள் : 132)

40. जाड्यं धियो हरति सिञ्चति वाचि सत्यं मानोत्रतिं दिशति पापमपाकरोति ।

चेतः प्रसादयति दिक्षु तनोति कीर्तिं सत्सङ्गतिः कथय किं न करोति पुंसाम् ।।

ஜாட்யம் தியோ ஹரதி ஸிஞ்சதி வாசி ஸத்யம்
மாநோந்நதிம் திஸ்தி பாபமபாகரோதி ।
சேத: ப்ரஸாதயதி திஷு தநோதி கீர்த்திம்
ஸதஸங்கதி: கதய கிம் ந கரோதி பும்ஸாம் ॥

நல்லாரிணக்கம் சிந்திக்கும் ஆற்றலை நாள்தோறும் வளர்க்கும்; நமது பேச்சில் வாய்மையாகிய அமுதத்தைப் பொழியும்; நமது பெருமையை உயர்த்தும் வழியைக் காட்டும்; அறியாமையால் முன்பு செய்த தவறான பழக்க வழக்கங்களை அழித்துவிடும்; உள்ளத்தில் தெளிவையும் மலர்ச்சியையும் மலரச்செய்யும்; எல்லாத் திசைகளிலும் நற்புகழைப் பரப்பும். மனிதர்களுக்கு நல்லாரிணக்கம் எதைத்தான் தராது?

41. चन्दनं शीतलं लोके चन्दनादपि चन्द्रमाः ।

चन्द्रचन्दनयोर्मध्ये शीतला साधुसंगतिः ।।

சந்தநம் ஸீதலம் லோகே சந்தநாதபி சந்த்ரமா: ।
சந்த்ரசந்தநயோர்மத்யே ஸீதலா ஸாதுஸங்கதி: ॥

இவ்வுலகில் சந்தனம் குளிர்ச்சியைத் தரும். அதைக்காட்டிலும் சந்திரன் குளிர்ச்சியளிப்பான். இவ்விரண்டைக் காட்டிலும் குளிர்ச்சி (உள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சி) தருவது நல்லாரிணக்கமாகும்.

திங்கள் அமிர்த கிரணம்மிகச் சீதளமே;
திங்களினும் சந்தனமே சீதளமாம்; இங்கிவற்றின்
அன்பறிவு சாந்தம் அருளுடையார் நல்வசனம்
இன்பமிகும் சீதளமா மே.
(திங்கள் - சந்திரன், சீதளம் - குளிர்ச்சி)

(நீதிவெண்பா)

42. मनस्येकं वचस्येकं कर्मण्येकं महात्मनाम् ।

मनस्यन्यद्वचस्यन्यत् कर्मण्यन्यदुरात्मनाम् ।।

மநஸ்யேகம் வசஸ்யேகம் கர்மண்யேகம் மஹாத்மநாம் ।
மநஸ்யந்யத்வசஸ்யந்யத் கர்மண்யந்யத்துராத்மநாம் ॥

மஹாத்மாக்களுடைய சிந்தனை, சொல், செயல் இவை எப்பொழுதும் ஒன்றாக உள்ளன. ஆனால் துர்ஜனங்களுக்கோ சிந்தனை வேறு, சொல் வேறு, செயல் வேறாக இருக்கிறது.

மனம்வேறு சொல்வேறு மன்னுதொழில் வேறு
வினைவேறு பட்டவர்போல் மேவும்; அனமே
மனமொன்று சொல்லொன்று வான்பொருளும் ஒன்றே
கனம்ஒன்று மேலவர்தம் கண்.

(நீதிவெண்பா)

(மேவும்-பொருந்தும், அனமே-அன்னமே, கனம்-மதிப்பு, பெருமை, மேலவர்-உயர்வுமிகு சான்றோர்)

43. गङ्गा पापं शशी तापं दैन्यं कल्पतरुस्तथा ।

पापं तापं च दैन्यञ्च हन्ति सज्जनसङ्गमः ।।

கங்கா பாபம் மஹீ தாபம் தைந்யம் கல்பதருஸ்ததா ।
பாபம் தாபம் ச தைந்யஞ்ச ஹந்தி ஸஜ்ஜநஸங்கம: ॥

கங்கையில் குளிப்பதால் பாபமும், சந்திர ஒளியினால் சரீரத்தின் தாபமும், கற்பக மரத்தால் மனிதனின் ஏழ்மையும் நீங்குகின்றன. ஆனால் ஸாதுக்களுடைய சேர்க்கையினால் பாபம், தாபம், ஏழ்மை மூன்றுமே அவனை விட்டு அகல்கின்றன.

கங்கைநதி பாபம்; சசிதாபம்; கற்பகந்தான்
மங்க லுறும்வறுமை மாற்றுமே; துங்கமிகும்
இக்குணமோர் மூன்றும் பெரியோ ரிடம்சேரில்
அக்கணமே போமென்று அறி.

(நீதிவெண்பா)

(சசி-சந்திரன், தாபம்-வெப்பம், துங்கம்-உயர்வு)

44. यथा चित्तं तथा वाचः यथा वाचस्तथा क्रियाः ।

चित्ते वाचि क्रियायां च साधूनामेकरूपता ॥

யதா சித்தம் ததா வாச: யதா வாசஸ்ததா க்ரியா: ।
சித்தே வாசி க்ரியாயாம் ச ஸாதூநாமேகரூபதா ॥

எவ்வாறு சிந்தனை இருக்கின்றதோ, அவ்வாறே சொற்கள், எவ்வாறு சொற்கள் உள்ளனவோ, அவ்வாறே செயல்கள். மேன்மையானவர்களின் சிந்தனைகளும், சொற்களும், செயல்களும் ஒருநிலைப்பட்டிருக்கின்றன.

45. परोपकाराय फलन्ति वृक्षाः परोपकाराय वहन्ति नद्यः ।

परोपकाराय दुहन्ति गावः परोपकाराय सदां विभूतयः ॥

பரோபகாராய பலந்தி வருகூகா: பரோபகாராய வஹந்தி நத்ய: ।
பரோபகாராய துஹந்தி காவ: பரோபகாராய ஸதாம் விபூதய: ॥

பிறர்நன்மையின் பொருட்டே மரங்கள் பழுக்கின்றன. நதிகள் பிறரின்பொருட்டே நீரைத்தாங்கிச்செல்கின்றன. பசுக்கள் பிறருக்காகவே பாலைக் கறக்கின்றன. நல்லவர்களின் சிறப்பும் (திறமையும்) பிறருக்காகவே. (நல்லவர்கள் தங்கள் திறமையைப் பிறருக்காகவே பயன்படுத்துவர்.)

46. छायामन्यस्य कुर्वन्ति तिष्ठन्ति स्वयमातपे ।

फलान्यपि परार्थाय वृक्षाः सत्पुरुषा इव ॥

சாயாமந்யஸ்ய குர்வந்தி திஷ்டந்தி ஸ்வயமாதபே ।
பலாந்யபி பரார்த்தாய வருகூகா: ஸத்புருஷா இவ ॥

தாங்கள் வெயிலில் நின்று கொண்டு மற்றவர்களுக்கு நிழல் தருகின்றன, பழங்களையும் கூட மற்றவர்களுக்கே தருகின்றன. இந்தவிதத்தில் மரங்கள் நல்ல மனிதர்களுக்கு ஒப்பானவை.

47. संसारविषवृक्षस्य द्वे फले ह्यमृतोपमे ।

काव्यामृतरसास्वादः आलापः सज्जनैः सह ॥

ஸம்ஸார விஷவ்ருகூஷஸ்ய த்வே பலே ஹ்யம்ருதோபமே ।
காவ்யாம்ருதரஸாஸ்வாத: ஆலாப: ஸஜ்ஜநை: ஸஹ ॥

பிறவி, விஷமரத்துக்கு ஒப்பானது. எனினும் அதில் அம்ருதத்துக்கு இணையான இரண்டு பழங்கள் பழுக்கின்றன. முதலாவது அம்ருதச் சுவையுடைய நூல்கள். இரண்டாவது நன்மக்களுடன் உரையாடல்.

அல்லலுறும் இவ்வுலகாம் ஆரணியத்து ஓரிரண்டே நல்ல கனிகளுள் நாடுமினோ சொல்லின் ஒன்று நூல் ஆகும்; மற்றொன்றோ நுண்ணறிவு சீலமிக்க மேலோர்நட் பாசுமிது மெய்.

(தரும தீபிகை)

48. मन्त्रे तीर्थे द्विजे देवे दैवज्ञे भेषजे गुरौ ।

यादृशी भावना यस्य सिद्धिर्भवति तादृशी ॥

மந்த்ரே தீர்த்தே த்விஜே தேவே தைவஜ்ஞே பேஷஜே குரௌ ।
யாத்ருஸீ பாவநா யஸ்ய ஸித்திர்பவதி தாத்ருஸீ ॥

மந்த்ரம், தீர்த்தம், அந்தணர், தெய்வம், ஜோதிடர், மருத்துவர், குரு இவர்களிடத்தில் எந்த அளவிற்கு நம்பிக்கை உள்ளதோ அந்த அளவிற்கே பலன் உண்டு.

மந்திரமும் தேவும் மருந்தும் குருவருளும் தந்திரமும் ஞானம் தரும்முறையும் யந்திரமும் மெய்யெனில் மெய்யாய் விளங்குமே; மேதினியில் பொய்யெனில் பொய்யாகிப் போம்.

(நீதி வெண்பா)

(மேதினி - உலகம்)

49. षडेव तु गुणाः पुंसां न हातव्याः कदाचन ।

सत्यं दानम् अनालस्यम् अनसूया क्षमा धृतिः ॥

ஷடேவ து குணா: பும்ஸாம் ந ஹாதவ்யா: கதாசந ।
ஸத்யம் தானம் அநாலஸ்யம் அநஸூயா க்ஷமா த்ருதி: ॥

அறிவுள்ள மனிதனால் ஒருபொழுதும் விடப்படக்கூடாத குணங்கள் ஆறு. அவை: வாய்மை, ஈகை, சோம்பலின்மை, பொறாமையின்மை, பொறுமை, உறுதி.

50. षड्दोषाः पुरुषेणोह हातव्या भूतिमिच्छता ।

निद्रा तन्द्रा भयं क्रोधम् आलस्यं दीर्घसूत्रता ॥

ஷட்தோஷா: புருஷேணஹ ஹாதவ்யா பூதிமிச்சதா ।
நித்ரா தந்த்ரா பயம் க்ரோதம் ஆலஸ்யம் தீர்கஸுத்ரதா ॥

மேன்மையை விரும்பும் மனிதனால் விட்டுவிடப்படவேண்டிய குணங்கள் (குறைகள்) ஆறு. அவையாவன: உறக்கம், சோர்வு, பயம், கோபம், சோம்பல், காலந்தாழ்த்தி செயல்படுதல்.

51. क्रीडामि धावामि पठामि नित्यम् पश्यामि खादामि वदामि सत्यम् ।
विन्दामि रात्रौ च सुखेन निद्राम् ईशस्य कारुण्यमिदं समग्रम् ॥

கரீடாமி தாவாமி படாமி நித்யம் பஸ்யாமி காதாமி வதாமி ஸத்யம் ।
விந்தாமி ராத்ரௌ ச ஸுகேந நித்ராம் ஈஸஸ்ய காருண்யமிதம் ஸமக்ரம் ॥
நான் விளையாடுகிறேன், ஓடுகிறேன், படிக்கிறேன், பார்க்கிறேன்,
சாப்பிடுகிறேன், எப்பொழுதும் உண்மை பேசுகிறேன், இரவில் சுகமாக
உறங்குகிறேன். இவை அனைத்தும் இறைவனுடைய கருணையால்தான்.

பக்திப்பாடல்கள்

சூரியன் வருவது யாராலே?
சந்திரன் திரிவது எவராலே?
காரிருள் வானில் மின்மினி போல்
கண்ணிற் படுவது அவை என்ன?

பேரிடி மின்னல் எதனாலே?
பெருமழை பெய்வது எவராலே?
ஆரிதற் கெல்லாம் அதிகாரி?
அதை நாம் எண்ணிட வேண்டாமோ?

தண்ணீர் விழுந்ததும் விதையின்றி
தரையில் முளைத்திடும் புல் ஏது?
மண்ணில் போட்டது விதை யொன்று
மரஞ்செடி யாவது யாராலே?

கண்ணில் தெரியா சிசுவையெல்லாம்
கருவில் வளர்ப்பது யார் வேலை?
எண்ணிப் பார்த்தால் இதற்கெல்லாம்
ஏதோ ஒரு விசை இருக்குமன்றோ?

அல்லா என்பார் சிலபேர்கள்
அரன்ஹரி என்பார் சிலபேர்கள்
வல்லான் அவன் பரமண்டலத்துள்
வாழும் தந்தை என்பார்கள்

சொல்லால் விளங்கா நிர்வாணம்
என்றும் சிலபேர் சொல்வார்கள்
எல்லாம் இப்படி பலபேசும்
ஏதோ ஒருவிசை இருக்குதன்றோ?

அந்தப் பொருளை நாம்நினைத்தே
அனைவரும் ஒன்றாய்க் குலவிடுவோம்
எந்தப் படியாய் எவரதனை
எப்படி அழைத்தால் நமக்கென்ன?

நிந்தைப் பிறரைப் பேசாமல்
நினைவிலும் கெடுதல் நினையாமல்
வந்திப்போம் அதை வணங்கிடுவோம்
வாழ்வோம் சுகமாய் வாழ்ந்திடுவோம்

(சூரியன் வருவது)

ஸ்ரீ கணேசர்

- 1 பாஹி பாஹி கஜானன பார்வதிபுத்ர கஜானன
மூஷிக வாஹன கஜானன மோதக ஹஸ்த கஜானன
சாமர கர்ண கஜானன விலம்பித ஸூத்ர கஜானன
வாமன ரூப கஜானன மஹேச்வர புத்ர கஜானன
விக்ன விநாயக கஜானன தவ பாத நமஸ்தே கஜானன
2. கலைநிறை கணபதி சரணம் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணம் சரணம்
தலைவனின் இணையடி சரணம் சரணம்
சரவண பவகுஹ சரணம் சரணம்
சிலைமலை யுடையவ சரணம் சரணம்
சிவசிவ சிவசிவ சரணம் சரணம்
உலைவரு மொருபரை சரணம் சரணம்
உமைசிவை அம்பிகை சரணம் சரணம்
3. பிள்ளையார் பிள்ளையார்
பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
பிள்ளையார் பிள்ளையார்
பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே
அரச மரத்து நிழலிலே
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார்
வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)
அரிசிக் கொழுக்கட்டையும்
அவல் பொரி கடலையும்
கவலை இன்றித் தின்னுவார்
கருணை புரிந்து காட்டுவார்
ஆறுமுக வேலவனின்
அண்ணான பிள்ளையார்
நேரும் துன்பம் யாவையுமே
தீர்த்து வைக்கும் பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)
சங்கரனின் புதல்வனாம்
சாஸ்திரத்தின் முதல்வனாம்
சகலத்திற்கும் மூலனாம்
சக்தி வாய்ந்த பிள்ளையார்

- வன்னிமர நிழலிலே
வரங்கள் தரும் பிள்ளையார்
வில்வ மர நிழலிலே
வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)
- ஐந்தொழிலைச் செய்கின்ற
அருமையான பிள்ளையார்
நமச்சிவாய மந்திரத்தின்
விளக்கமான பிள்ளையார்
கஜமுகனை அழித்திடவே
தோன்றி வந்த பிள்ளையார்
ஞானமோட்சம் தருபவனே
கணபதியே பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)
4. ப்ரபோ கணபதே
பரிபூரண வாழ்வருள்வாயே (ப்ரபோ)
சார்ந்து வணங்கித் துதிபாடி ஆடி - உந்தன்
ஸந்நிதி சரணடைந்தோமே
சாந்த ஸித்த ஸௌபாக்யம் யாவையும்
தந்தருள் ஸத்குரு நீயே (ப்ரபோ)
ஆதிமூல கணநாத கஜானன
அற்புத தவள ஸ்வரூபா
தேவதேவ ஜய விஜய விநாயக
சிந்மய பரசிவ தீபா (ப்ரபோ)
தேடித்தேடி எங்கோ ஓடுகின்றார் - உன்னை
(உள்ளே) தேடிக் கண்டுகொள்ளலாமே
கோடிகோடி மதயானைகள் பணிசெய்யக்
குன்றென விளங்கும் பெம்மானே (ப்ரபோ)
 5. ஜய கணேச ஜய கணேச ஜய கணேச பாஹி மாம்
ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ரக்ஷ மாம்
 6. கணேச சரணம் சரணம் கணேச
கணேச சரணம் சரணம் கணேச (4 தடவை)

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர்

1. ஹரஹரோஹரா ஸ்வாமி ஹரஹரோஹரா (2 முறை)
 குன்றிலாடும் குமரனுக்கு ஹரஹரோஹரா
 குஞ்சரியாள் கொழுநனுக்கு ஹரஹரோஹரா
 செந்தில்வாமும் கந்தனுக்கு ஹரஹரோஹரா
 திருப்பழனித் தேவனுக்கு ஹரஹரோஹரா
 ஹரஹரோஹரா ஸ்வாமி ஹரஹரோஹரா
 ஸ்வாமி மலை நாதனுக்கு ஹரஹரோஹரா
 திருத்தணிகை வேலனுக்கு ஹரஹரோஹரா
 ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமிக்கு ஹரஹரோஹரா
 ஹரஹரோஹரா ஸ்வாமி ஹரஹரோஹரா
2. வேல் வேல் வடிவேல் வேதாந்த வடிவேல்
 நாதாந்த முடிமேல் நான்மறைகள் போற்றும் வேல்
 சக்தி அவள் தந்த வேல் தேவர் மூவர் போற்றும் வேல்
 குழந்தை குமரர் வேல் குன்று தோறும் நின்ற வேல்
 (வேல் வேல்...)
3. ஸுப்ரஹ்மண்யம் ஸுப்ரஹ்மண்யம் ஷண்முகநாதா ஸுப்ரஹ்மண்யம்
 ஸுப்ரஹ்மண்யம் ஸுப்ரஹ்மண்யம் ஷண்முகநாதா ஸுப்ரஹ்மண்யம்
 சிவ சிவ சிவ சிவ ஸுப்ரஹ்மண்யம்
 ஹர ஹர ஹர ஹர ஸுப்ரஹ்மண்யம்
 சிவ சிவ ஹர ஹர ஸுப்ரஹ்மண்யம்
 ஹர ஹர சிவ சிவ ஸுப்ரஹ்மண்யம்
 சிவ சரவணபவ ஸுப்ரஹ்மண்யம்
 குரு சரவணபவ ஸுப்ரஹ்மண்யம்
 சிவ சிவ ஹர ஹர ஸுப்ரஹ்மண்யம்
 ஹர ஹர சிவ சிவ ஸுப்ரஹ்மண்யம்
4. வாரும் வாரும் தெய்வ
 வடிவேல் முருகரே
 வள்ளி மணாளரே வாரும்
 புள்ளி மயிலரே வாரும்

- சங்க மொலித்தது
 தாழ்கடல் விம்மிற்றுச்
 சண்முக நாதரே வாரும்
 உண்மை வினோதரே வாரும் (வாரும்)
- பொழுது விடிந்தது
 பொற்கோழி கூவிற்று
 பொன்னான வேலரே வாரும்
 மின்னார் முந்நூலரே வாரும்
 காகங் கரைந்தது
 காலையும் ஆயிற்று
 கண்ணுதல் சேயரே வாரும்
 உண்ணுதல் நேயரே வாரும் (வாரும்)
- செங்கதிர் தோன்றிற்று
 தேவர்கள் சூழ்ந்தனர்
 செங்கல்வராயரே வாரும்
 எம் குருநாதரே வாரும்
 அருணன் உதித்தனன்
 அன்பர்கள் சூழ்ந்தனர்
 ஆறுமுகத் தேவரே வாரும்
 மாறிலாத் தேவரே வாரும் (வாரும்)
5. மூவிரு முகங்கள் போற்றி, முகம்பொழி கருணைபோற்றி
 ஏவருந் துதிக்க நின்ற ஈராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
 மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி அன்னான்
 சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி
 6. ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க, அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க, குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க, யானைதன் அணங்கு வாழ்க
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க, வாழ்கசீர் அடியார் எல்லாம்.
 7. கார்த்திகேய கார்த்திகேய கார்த்திகேய பாஹி மாம்
 ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸுப்ரஹ்மண்ய ரக்ஷ மாம்

ஸ்ரீ குரு

1. ஸச்சிதாநந்தகுரு ஸச்சிதாநந்த
ஸகலமும் நீயே எமக்கருள் வாயே
அச்சுதனும் ஹரனும் அயனும் நீயே
ஆண்டருள் புரியும் ஸத்குரு நாதா
ஸ்வாமிநாதா ஜயஜய குரு ஓம்
ஆநந்த குரு ஓம் ஆநந்த குரு ஓம்.
2. குரு மஹிமா குரு மஹிமா அபார மஹிமா குரு மஹிமா
கிம் வசநீயம் குரு மஹிமா கிம் வசநீயம் குரு மஹிமா
அநோரணீயான் குரு மஹிமா மஹதோ மஹீயான் குரு மஹிமா
பாவய ஹே மன குரு மஹிமா சின்மயாநந்த குரு மஹிமா
3. குருஹமாரே மன்மந்திர்மே குருஹமாரே ப்யார்
ஸாரே விஸ்வ கா வோ ஹை தாதா நாராயணபகவான்
ஓம்குருதேவ் ஸ்ரீகுருதேவ் ஜயகுருதேவ் ஸத்குருதேவ்
குருஹமாரே தன்நெளலத் ஹை குருஹமாரே ப்ராண்
ஸாரே விஸ்வ கா வோ ஹை தாதா நாராயணபகவான்
ஓம்குருதேவ் ஸ்ரீகுருதேவ் ஜயகுருதேவ் ஸத்குருதேவ்
குருஹமாரே தன் மன் ஸப்ஹை குருஹமாரே ப்யார்
ஸாரே விஸ்வ கா வோ ஹை தாதா நாராயணபகவான்
ஓம்குருதேவ் ஸ்ரீகுருதேவ் ஜயகுருதேவ் ஸத்குருதேவ்
4. ஆதிநாத தீனநாத ப்ரஹ்மரூப குருதேவ் ஓம்
சங்கசக்ர கதாதர ப்ரஹ்மரூப குருதேவ் ஓம்
பூர்ண ப்ரஹ்ம ஸநாதந ப்ரஹ்மரூப குருதேவ் ஓம்
சிதானந்த ஸுகஸாகர ப்ரஹ்மரூப குருதேவ் ஓம்
நிரஞ்ஜன நிராதார ப்ரஹ்மரூப குருதேவ் ஓம்
நிர்விகல்ப சித்ப்ரகாச ப்ரஹ்மரூப குருதேவ் ஓம்
(ஆதிநாத தீனநாத.....)

ஸ்ரீ சிவன்

1. போலோ போலோ ஸப்மில் போலோ ஓம்நம: சிவாய
ஓம் நம: சிவாய ஓம் நம: சிவாய
ஓம் நம: சிவாய ஓம் நம: சிவாய
ஜிட்டு ஜடாமே கங்காதாரி த்ரிகுலதாரி டமரு பஜாவோ
டம டம டம டம டமரு பஜாவோ
கூஞ்ஜ் உடா ஓம் நம: சிவாய (போலோ போலோ)
ஓம் நம: சிவாய ஓம் நம: சிவாய ஹரி: ஓம் நம: சிவாய

2. ஹர ஹர சங்கர சாம்ப ஸதாசிவ ஈசா மஹேசா
தாண்டவ ப்ரியஹர சந்த்ர கலாதர ஈசா மஹேசா
அம்பா ஸுத லம்போதர வந்தித ஈசா மஹேசா
துங்க ஹிமாசல ச்ருங்க நிவாலித ஈசா மஹேசா
3. காற்றிலே கலந்துவரும் நமச்சிவாய மந்திரம்
கடலலையும் ஓதி வரும் நமச்சிவாய மந்திரம்
உள்ளத்திலே உருகிவரும் நமச்சிவாய மந்திரம்
கொள்ளை கொள்ளும் பக்தர் உள்ளம் நமச்சிவாய மந்திரம்
கள்ளமில்லா உள்ளத்திலே நமச்சிவாய மந்திரம்
வெள்ளம்போல் பொங்கிவரும் நமச்சிவாய மந்திரம்
சித்த சுத்தி தந்தருளும் நமச்சிவாய மந்திரம்
பக்தரெல்லாம் ஓதுவது நமச்சிவாய மந்திரம்
தீவினையைப் போகவைக்கும் நமச்சிவாய மந்திரம்
தீனர்களைக் காத்தருளும் நமச்சிவாய மந்திரம்
அலையும் மனதை அடக்கிவிடும் நமச்சிவாய மந்திரம்
நிலையான செல்வந்தரும் நமச்சிவாய மந்திரம்
பக்தஜனம் பரிந்து ஓதும் நமச்சிவாய மந்திரம்
பந்தங்களைப் பறித்துச் செல்லும் நமச்சிவாய மந்திரம்
திருவேற ஓதுவதும் நமச்சிவாய மந்திரம்
குருநாதன் கூறியதும் நமச்சிவாய மந்திரம்
அன்பருக்கு உகந்தமந்திரம் ஆதியான மந்திரம்
நம்புவோர்க்கு நன்மைதரும் நமச்சிவாய மந்திரம்
உலகெல்லாம் முழங்கவேண்டும் நமச்சிவாய மந்திரம்
இசையெல்லாம் புகழ்ந்து பாடும் நமச்சிவாய மந்திரம்
(காற்றிலே)
4. சந்த்ர சேகராய நமஓம் கங்காதராய நமஓம்
ஓம்நம: சிவாய நமஓம் ஹரஹரஹராய நமஓம்
சிவசிவ சிவாய நமஓம் ஸர்வேசுவராய நமஓம்
சிவசிவ சிவாய நமஓம் ம்ருத்யுஞ்ஜயாய நமஓம்
பத்மலோசனாய நமஓம் பரமேசுவராய நமஓம்
பஞ்சாட்சராய நமஓம் பக்த ப்ரியாய நமஓம்
சிவசிவ சிவாய நமஓம் ம்ருத்யுஞ்ஜயாய நமஓம்
த்ரிபுராந்தகாய நமஓம் த்ரிதசேசுவராய நமஓம்
த்ரிகுணாத்மகாய நமஓம் த்ரிகுலதராய நமஓம்
சிவசிவ சிவாய நமஓம் ம்ருத்யுஞ்ஜயாய நமஓம்

அம்பாள்

1. ஓம்சக்தி சக்தி சக்தி சக்தி என்று சொல்லு
கெட்ட சஞ்சலங்கள் யாவினையும் கொல்லு
ஓம்சக்தி சக்தி சக்தி என்று சொல்லி - அவள்
சந்நிதியிலே தொழுது நில்லு

சக்திமிசை பாடல் பல பாடு - ஓம்
சக்தி சக்தி என்று தாளம் போடு
சக்தி தரும் செய்கை நிலம் தனிலே - சிவ
சக்தி வெறி கொண்டு களித்தாடு

சக்திஅருளால் உலகில் ஏறு-ஒரு
ஸங்கடம் வந்தால் இரண்டு கூறு
சக்தி சில சோதனைகள் செய்தால் - அவள்
தண்ணருள் என்றே மனது தேறு

சக்தி துணை என்று நம்பிவாழ்த்து - சிவ
சக்திதனையே அகத்தில் ஆழ்த்து
சக்தியும் சிறப்பும் மிகப் பெறுவாய் - சிவ
சக்தியருள் வாழ்க என்று வாழ்த்து

2. ஜய ஜய ஜய ஜகவந்தினி மா
ஜய பரமேச ஹ்ருத்வாஸினி மா
ஆதி ஸக்தி பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினி
ஜகத்ஜனனி சதுர்வேத விலாசினி
சாம்ப விநோதினி மாதா பவானி
சாம்பவி சங்கரி மோக்ஷப்ரதாயினி (ஜய ஜய ஜய)

3. சாரதே சாரதே சதுர்முக பார்யே சாரதே
சாரதே சாரதே வாணி ஸரஸ்வதி சாரதே
சாரதே சாரதே சங்கர பூஜித சாரதே
சாரதே சாரதே ச்ருங்க கிரீஸே சாரதே
சாரதே சாரதே புஸ்தக ஹஸ்தே சாரதே
சாரதே சாரதே வீணா பாணி சாரதே
சாரதே சாரதே மயூர கமனே சாரதே (சாரதே சாரதே)

4. சாரதே சாரதே ஞானதாயிகே
சாரதே சாரதே மோக்ஷதாயிகே
பார்வதீ பகவதீ பக்தி தாயிகே
துங்கதீர் ச்ருங்க வாச சாராதாம்பிகே
சாரதே சாரதே சாரதாம்பிகே (2 தடவை)

பக்திதாயிகே ஞானதாயிகே மோக்ஷதாயிகே சாரதாம்பிகே
சாரதே சாரதே சாரதாம்பிகே

5. ஜய ஸரஸ்வதி ஜய ஸரஸ்வதி ஜய ஸரஸ்வதி பாஹி மாம்
பூரீ ஸரஸ்வதி பூரீ ஸரஸ்வதி பூரீ ஸரஸ்வதி ரக்ஷ மாம்

6. ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம் பராசக்தி
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்.

கணபதி ராயன் அவனிரு
காலைப் பிடித்திடுவோம்
குணமு யர்ந்திடவே விடுதலை
கூடி மகிழ்ந்திடவே (ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

சொல்லுக்கடங்காவே பராசக்தி
சூரத் தனங்கொல்லாம் -
வல்லமை தந்திடுவாள் பராசக்தி
வாழியென் றேதுதிப்போம் (ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

வெற்றி வடிவேலன் அவனுடை
வீரத்தினைப் புகழ்வேவாம்
சுற்றிநில் லாதேபோ - பகையே
துள்ளி வருகுதுவேல் (ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

தாமரைப் பூவினிலே சுருதியைத்
தனியிருந்துரைப்பாள்
பூமணித் தாளினையே கண்ணிலொற்றிப்
புண்ணிய மெய்திடுவோம் (ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

பாம்புத் தலைமேலே - நடஞ்செயும்
பாதத்தினைப் புகழ்வேவாம்

மாம்பழ வாயினிலே - குழலிசை
வண்மை புகழ்ந்திடுவோம். (ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

செல்வத் திருமகளைத் - திடங்கொண்டு
சிந்தனை செய்திடுவோம்
செல்வமெல் லாந்தருவாள் - நமதொளி
திக்கனைத் தும்பரவும் (ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

ஸ்ரீ விஷ்ணு

1. தூணிலும் இருப்பான் துரும்பிலும் இருப்பான்
தூயன் நேயன் நாராயணன்
ஆணிலும் இருப்பான் பெண்ணிலும் இருப்பான்
ஆனந்த ரூபன் நாராயணன்
(நாராயணா ஹரி நாராயணா)

ஓரடி அவனை நோக்கி நடந்தால்
பத்தடி நம்மை நோக்கி வருவான்
மலரடி தன்னை மனதினில் வைத்தால்
துணையென வருவான் நாராயணன்
(நாராயணா ஹரி நாராயணா)

ப்ரஹ்லாதனைப் போல் சரணடைந்தால்
பரிவுடன் காப்பான் நாராயணன்
ஆதிமூலமே என்று அழைத்தால்
அன்புடன் வருவான் நாராயணன்
(நாராயணா ஹரி நாராயணா)

2. ஓம் நமோ நாராயணாய ஓம் நமோ நாராயணாய
ஓம் நமோ நாராயணாய ஓம் நமோ நமோ
ஓம் நமோ நாராயணாய ஓம் நமோ நாராயணாய
ஓம் நமோ நாராயணாய ஓம் நமோ நமோ (2 தடவை)

ஸகல லோக ஸாக்ஷியாகி ஸகல வேத ஸாரமாகி
ஸகல யோக ஸித்தியாகி நின்ற மூர்த்தியே
ஸகல தத்துவங்களாகி பரமஞான வித்தையாகி
ஸகல சப்த வடிவமாகி வந்த மூர்த்தியே
வந்த மூர்த்தியே (ஓம் நமோ)

அகுண ஸகுண நிலையிலாகி அசர சர விபாகமாகி
அதிலுமாகி இதிலுமாகி அமையும் மூர்த்தியே
அணுவுளே அகண்டமாட அணுவினால் அனைத்துமாட
அபர நாத வடிவிலாடும் அருண மூர்த்தியே
அருண மூர்த்தியே (ஓம் நமோ)

எனது நானெனச் செருக்கி மமதையுற்றலைந்த என்னை
இனியனாக்கி இணைய வைத்த இன்ப மூர்த்தியே
எனதுளத்திலுனது நாமம் எழுதி வைத்து நடனமாடி
ஏகமாய் எனைக்கலந்த யோக மூர்த்தியே
யோக மூர்த்தியே (ஓம் நமோ)

படியெலாம் கடந்த சுத்த ப்ரம்ம வஸ்துவாய் இருந்தும்
பஜனையால் மகிழ்ந்து தோன்றும் கருணைமூர்த்தியே
ஒருகணத்துள் எனதுளத்தை உருகவைத்த உனது நாமம்
ஓம் நமோ நாராயணாய ஓம் நமோ நமோ
ஓம் நமோ நமோ (ஓம் நமோ)

3. ஸ்ரீ நாராயண ஹரி நாராயண
ஸ்ரீ ஹரி நாராயண நாராயண (3 முறை)

ஸ்ரீ ராமர்

1. ஜயஜய ராமா ஜய ரகுராமா
ஸீதாராமா ஸ்ரீரகு ராமா
பசுபதி ரஞ்சன பாவன ராமா
பாப விமோசன தாரக ராமா
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராமராம்.
2. ராமசந்த்ர ரகுவீரா ராமசந்த்ர ரணதீரா
ராமசந்த்ர ரகுராமா ராமசந்த்ர பரந்தாமா
ராமசந்த்ர ரகுநாதா ராமசந்த்ர ஜகந்நாதா
ராமசந்த்ர மம பந்தோ ராமசந்த்ர தயஸிந்தோ
3. ராம ராம ராம ராம ராம நாம தாரகம்
ராமக்ருஷ்ண வாசுதேவ பக்தி முக்தி தாயகம்
ஜானகி மனோஹரம் ஸர்வலோக நாயகம்
சங்கராதி ஸேவ்யமான புண்ய நாம கீர்த்தனம்.

4. அன்பின் வழியில் யார் நடந்தாலும் அவனும் ராமனும் ஒன்றே
அழுபவர் கண்களை யார் துடைத்தாலும்
அவனும் ராமனும் ஒன்றே
பெற்றவர் உள்ளம் பெருமிதம் கொள்ளும்
பிள்ளையும் ராமனும் ஒன்றே
மற்றவர் வாழ நல்வழி காட்டும் மனிதனும் ராமனும் ஒன்றே
ஒருமணம் புரிந்து நிறைவுடன் வாழும் ஒருவனும் ராமனும் ஒன்றே
அறநெறிக் கருணை அமைந்தவன் எவனோ
அவனும் ராமனும் ஒன்றே
தர்மத்தைக் காத்திட உயிரையும் வழங்கும்
தலைவனும் ராமனும் ஒன்றே
தன்னலம் துறந்து மன்னுயிர் காக்கும் வள்ளலும் ராமனும் ஒன்றே
மண்வளம் பெருகிட மழைநீர் பொழியும் மேகமும் ராமனும் ஒன்றே
பொன்னெனத் திகழும் கதிரவன் என்னும்
ஜோதியும் ராமனும் ஒன்றே
5. பஜமனராம் பஜமனராம்
பாண்டுரங்க ஸ்ரீரங்க பஜமனராம்
பஜமன கோவிந்த பஜமன ஆனந்த
பஜமன முகுந்த பஜமனராம்
பஜமன மாதவ பஜமன யாதவ
பஜமன கேசவ பஜமனராம்
பஜமன ரகுவர பஜமன யதுவர
பஜமன முரஹர பஜமனராம்
- 6 ஆத்மா ராமா ஆனந்த ரமணா
அச்சுத கேசவ ஹரி நாராயணா
பவபய ஹரணா வந்தித சரணா
ரகுகுல பூஷண ராஜீவ லோசன
ஆதி நாராயணா அனந்த சயனா
சச்சிதானந்தா ஸ்ரீசத்ய நாராயணா
மாதவ முரளி மனோகரா ஜெய
நாராயணா ஸ்ரீதரா ஹரே ஜெய

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்

1. சலங்கை கட்டி ஓடிஓடி வாவா
என் தாமரைக்கண்ணா ஆடியாடி வாவா
உன் பிஞ்சுப்பாதம் தேடித்தேடி நாங்கள்
உன் திவ்யநாமம் பாடிப்பாடி வந்தோம் (சலங்கை)
தேவகி நந்தன ராதா ஜீவன
கேசவா ஹரே மாதவா
பூதன மர்த்தன பாப வினாசக
கேசவா ஹரே மாதவா
கோபி கோபாலனே ஓடி வாவா
கோகுலபாலனே ஆடி வாவா (சலங்கை)
கம்ச விமர்த்தன காளிய நர்த்தன
கேசவா ஹரே மாதவா
ஆபத் பாந்தவ ஆச்ரீத வத்சல
கேசவா ஹரே மாதவா
ஓங்கார நாதமே ஓடி வாவா
ஆனந்தகீதமே ஆடி வாவா (சலங்கை)
அர்ஜுன ரக்ஷக அஞ்ஞான நாசன
கேசவா ஹரே மாதவா
நந்த முகுந்த நவநீத சோர
கேசவா ஹரே மாதவா
கீதா மிர்தமே ஓடி வாவா
ஹிருதயானந்தமே ஆடி வாவா (சலங்கை)
2. கண்ணா! உன் சன்னிதியில்
நானும் இடம் பெற வேண்டும்
கருணையுடன் எனக்கு அருள்வாய்
காலடியில் நான் இருக்க
காலமெல்லாம் தொழுதிருக்க
தகுதியை எந்தனுக்கு அருள்வாய்
புல்லாங்குழல் உனது
கைகளில் தவழ்ந்திருக்க
புண்ணியம் செய்ததென்ன வியந்தேன்
காட்டிலே வாழ்ந்த அது

வீட்டினை விட்டு வந்து
கஷ்டம் மிக ஏற்றதனை உணர்ந்தேன்
அங்கமெல்லாம் சீவிச்சீவி
அறுத்தனர் துண்டு துண்டாய்
அனலில் இட்டு அதை வாட்டி
துளைத்தனர் உடல் முழுதும்
சகித்தது அத்தனையும்
கிடைத்தது கண்ணா, உன் ஸ்பரிசம்!

தன்னையே எரித்துக் கொண்டு
சன்னதியில் ஒளி பரப்பும்
எண்ணெய் விளக்கதனைப் பார்த்தேன்
ஆயுள் உள்ள வரை
ஆண்டவனின் சேவை செய்யும்
அருங்குணம் தேவை என்று உணர்ந்தேன்

ஊதுபத்தி எரிவதென்ன
அதற்கிங்கு தகுதி என்ன
உணர்ந்திட நானும் கொஞ்சம் விழைந்தேன்
தன்னை அழித்துக் கொண்டு
தருவது நறுமணத்தை
தியாகமே தகுதி என்று உணர்ந்தேன்

பற்றியது கற்பூரம்
சுற்றியது தட்டோடு
காட்டியது உன் உருவை கண்ணா!
எரிந்தது கற்பூரம்
எதுவுமே மிச்சமில்லை
தெரிந்தது தேவையான தகுதி!

3. கண்ணன் எங்கள் கண்ணனாம்
கார்மேக வண்ணனாம்
வெண்ணை உண்ட கண்ணனாம்
மண்ணை உண்ட கண்ணனாம் (கண்ணன்)

குழலினால் மாடுகளை
கூடச் செய்த கண்ணனாம்
கூட்டமாகக் கோபியர்
கூட ஆடும் கண்ணனாம் (கண்ணன்)
மழைக்கு நல்ல குடையென
மலை பிடித்த கண்ணனாம்
நச்சப்பாம்பு மீதினிலே
நடனம் ஆடும் கண்ணனாம் (கண்ணன்)

கொடுமை மிக்க கம்ஸனை
கொன்று வென்ற கண்ணனாம்
தூது சென்ற பாண்டவர்
துயர் தீர்த்த கண்ணனாம் (கண்ணன்)

அர்ஜுனர்க்கு கீதையை
அருளிச் செய்த கண்ணனாம்
நல்லவர்க்கே அருளுவான்
நாங்கள் போற்றும் கண்ணனாம் (கண்ணன்)

4. ராதே ராதே ராதே ராதே ராதே கோவிந்தா
ராதே கோவிந்தா ப்ருந்தாவனச் சந்தா
அனாதநாத தீன பந்தோ ராதே கோவிந்தா
புராணபுருஷ புண்டரீகாக்ஷ ராதே கோவிந்தா (அனாதநாத)
வேணுவிலோல விஜயகோபால ராதே கோவிந்தா (அனாதநாத)
நந்தகுமார நவநீத சோர ராதே கோவிந்தா (அனாதநாத)
பண்டரிநாதா பாண்டிரங்க ராதே கோவிந்தா (அனாதநாத)
பக்தவத்ஸலா பரமதயாளா ராதே கோவிந்தா (அனாதநாத)

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்

வீர மாருதி கம்பீர மாருதி
தீர மாருதி அதிதீர மாருதி
கீத மாருதி ஸங்கீத மாருதி
தூத மாருதி ராம தூத மாருதி
தாஸ மாருதி ராமதாஸ மாருதி
பக்த மாருதி பரம பக்த மாருதி

ஆஞ்சநேயம் அதிபாடலாநநம்
காஞ்சநாத்ரி கமநீய விக்ரஹம்
பாரிஜாத தருமூல வாஸிநம்
பாவயாமி பவமாந நந்தநம்
யத்ர யத்ர ரகுநாத கீர்த்தநம்
தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்சலிம்
பாஷ்பவாரி பரிபூர்ண லோசநம்
மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம்

தேசபக்திப் பாடல்கள்

- ஒண்ணுதான் ஒண்ணுதானே நம்ம நாடு தம்பி
ஒண்ணுதான் ஒண்ணுதானே
ஒண்ணுதானே நம்மநாடு
எண்ணிப்பாரு நல்லா தம்பி (ஒண்ணுதான்)
- கங்கைக் கரை ராமனுக்கு ராமேச்வர மண்ணு தெய்வம்
செங்குட்டுவ சேரனுக்கோ இமயமலைக் கல்லு தெய்வம்
ராமேச்வரமண்ணு தெய்வம்,
இமயமலைக் கல்லு தெய்வம் (ஒண்ணுதான்)
- பாண்டியநாட்டு ஆண்டாளுக்கும் கண்ணனேதான் எண்ணமெல்லாம்
ராஜபுத்ர மீராவுக்கும் கண்ணனேதான் எண்ணமெல்லாம்
ஆண்டாளுக்கும் மீராவுக்கும்
கண்ணனேதான் எண்ணமெல்லாம் (ஒண்ணுதான்)
- செந்தமிழின் முதலெழுத்தா வள்ளுவரு சொன்ன “அ” னா
எந்த மொழிக்காரருக்கும் முதலெழுத்தா ஆனதனால்
செந்தமிழின் முதலெழுத்தும் எந்த மொழி
முதலெழுத்தும் (ஒண்ணுதான்)

அங்கக்கிங்க பேதமில்ல ஊரு மொத்தம் ஒரே ஜனம்
நல்லாச் சொல்லு நாலு தரம், நாடு மொத்தம் ஒரே இனம்
ஊரு மொத்தம் ஒரே சனம்,
நாடு மொத்தம் ஒரே இனம் (ஒண்ணுதான்)

- எங்கள் அன்னை நாடு இது எங்கள் அன்னை நாடு
எங்கள் அன்னை நாடு இது எங்கள் அன்னை நாடு
மலைமலையாய் நெல் குவியும் எங்கள் அன்னை நாடு
மரக்காலால் முத்தளக்கும் எங்கள் அன்னை நாடு
குலைகுலையாய் கனி குலுங்கும் எங்கள் அன்னை நாடு
கொத்துக் கொத்தாய் பூ மலரும் எங்கள் அன்னை நாடு
(எங்கள் அன்னை நாடு)
- கங்கை நதி பொங்கி வரும் எங்கள் அன்னை நாடு
காவிரி கோதாவரியும் தாவிவரும் நாடு
தங்கவயல் வெள்ளிமலை எங்கள் அன்னை நாடு
தமிழ் மணக்கும் பொதிகை மலை எங்கள் அன்னை நாடு
(எங்கள் அன்னை நாடு)
- குமரி முதல் இமயம் வரை எங்கள் அன்னை நாடு
குணக் கடலும் குடக் கடலும் துணை இருக்கும் நாடு
திமிறி வரும் பகைமனமும் திருந்த வைக்கும் நாடு
ஜெகமெல்லாம் புகழ் மணக்கும் பாரதப் பொன்னாடு
(எங்கள் அன்னை நாடு)
- சந்தனம் எங்கள் நாட்டின் புழுதி
கிராமமனைத்தும் தவபூமி
சிறுமியரெல்லாம் தேவியின் வடிவம்
சிறுவரனைவரும் ராமனே (2 தடவை)
- கோயிலைப்போலே உடல்கள் புனிதம்
மாந்தரனைவரும் உபகாரி
சிங்கத்துடனே விளையாடிடுவோம்
ஆவினம் எங்கள் அன்புத்தாய்
காலையில் ஆலய மணிகள் முழங்கும்
கிளிகள் கண்ணன் பெயர்பாடும்
சிறுமியரெல்லாம் தேவியின் வடிவம்
சிறுவரனைவரும் ராமனே
சிறுவரனைவரும் ராமனே (சந்தனம்)

உழைப்பால் விதியை மாற்றும் மண்ணிது
 உழைப்பின் நோக்கம் பொது நலமே
 தியாகமும் தவமும் கவிகள் பாட்டின்
 கருவாய் அமையும் நாடிது
 கங்கையைப் போலே தூய ஞானம்
 ஜீவந்தியெனப் பாய்ந்திடும்
 சிறுமியரெல்லாம் தேவியின் வடிவம்
 சிறுவரனைவரும் ராமனே
 சிறுவரனைவரும் ராமனே (சந்தனம்)

போர்க்களம் தனிலே எங்கள் வீரர்
 புனித கீதையை ஓதுவர்
 ஏர்முனையின் கீழ் தவழ்ந்து வருவாள்
 எங்கள் அன்னை சீதையே
 வாழ்வின் முடிவாய் விளங்குவதிங்கே
 இறைவன் திருவடி நீழலே
 சிறுமியரெல்லாம் தேவியின் வடிவம்
 சிறுவரனைவரும் ராமனே
 சிறுவரனைவரும் ராமனே (சந்தனம்)

4. மனிதா நீ மகத்தானவன் - மண்ணில்
 பரம்பொருளின் உருவானவன்
 பாரதத்தாய் இளைய மகன்
 பண்பாட்டில் மூத்த மகன்
 வரலாற்றை உருவாக்கும் தலைமகன் நீ (மனிதா நீ)

மனம் வைத்தால் மலைகளும் உன்
 கைகளுக்குள் தூளாகும்
 கணப் பொழுதில் நதிகளுமே
 திசைமாறிப் பாய்ந்து வரும்
 மனம் வைத்தால் மண்ணிதனில்
 அம்ரு தமும் திரண்டுவரும்
 வானமிங்கு பூமி யுடன்
 விளையாட்டாய் ஒன்றிணையும்
 அழிவற்றவன் நீ... அழிவற்றவன் நீ
 உந்தன் உயிரினிலே நின்றுலவும்
 பரம்பொருளின் மகத்துவத்தை உணர்த்திடுவாயே (மனிதாநீ)

கண்களிலே கனலிருக்கும்
 அசைவினிலே புயலிருக்கும்
 பொங்கிவரும் சினங் கண்டு
 காலனிங்கு ஓடிவிடும்
 மண்ணும் செந் நிறமாகும்
 மாமலையும் தாழ்ந்துவிடும்
 சீற்றத்தின் உச்சியிலே
 தாண்டவம் நடம் புரியும்
 உண்மையிலே நீ... உண்மையிலே நீ
 பெரும் சக்திகளின் முழுஉரு நீ
 குரல் கொடுத்து புதுயுகத்தை அழைத்திடுவாயே (மனிதா நீ)

அண்டத்தில் வீரமகன்
 அக்னியைப் போல் பெருந்தீரன்
 கட்டளைக்கு அடிபணிந்து
 காலம்கூட நின்று விடும்
 உறுதி கொண்டு உழைத்தாலே
 சாதிப்பாய் எதையும் நீ
 துணிவு கொண்ட உள்ளத்துடன்
 சிங்கமென எழுவாய் நீ
 முயன்றாலே நீ... முயன்றாலே நீ
 உந்தன் முயற்சியெனும் பெரும் பலத்தால்
 மண்ணுலகை விண்ணுலகாய் மாற்றிடுவாயே (மனிதா நீ)

குரு ஸேவாம்

ராகம் : தேசு

பா₄ரத₁ தேசு ஹிதாய
பா₄ரத₁ மஹாமதி₁ ஸேவித₁ (பா₄ரத₁)

குரு ஸேவாம் த்வம் குரு ஸேவாம் த்வம்
குரு ஸேவாம் த்வம் குரு ஸேவாம் (பா₄ரத₁)

ஆஸேது₁ ஹிமாசல வன கி₃ரி ஜன
ஸம்ரக்ஷணாய
வன கி₃ரி ஜன ஸம்ரக்ஷணாய
வன கி₃ரி ஜன ஸம்ரக்ஷணாய
(குரு ஸேவாம்) (பா₄ரத₁)

ஆயுராரோக்ய விவர்த₄நாய
த₄ர்ம ஸம்ஸ்த₂பநாய
கோப₄ நிவாரணாய
ஸுபி₄க்ஷ பரிப்ராபணாய
தீ₃ன ஜன உத்₃த₄ரணாய
(குரு ஸேவாம்) (பா₄ரத₁)

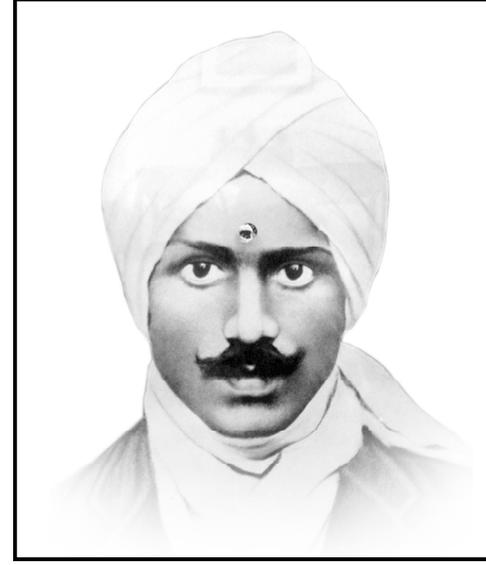
மங்களம்

ஸங்கராய ஸங்கராய ஸங்கராய மங்களம்
ஸங்கரீ மநோஹராய ஸாம்வதாய மங்களம்

குருவராய மங்களம் தத்தாத்ரேயாய மங்களம்
கஜாநநாய மங்களம் ஷடாநநாய மங்களம்

ஸீதாராம மங்களம் வேணுக்ருஷ்ண மங்களம்
ராஜாராம மங்களம் ராதாக்ருஷ்ண மங்களம்

ஸங்கராய ஸங்கராய ஸங்கராய மங்களம்
ஸங்கரீ மநோஹராய ஸாம்வதாய மங்களம்

மஹாகவி ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய பாரதியார் இயற்றிய

பாப்பா பாட்டு

1. ஓடி விளையாடு பாப்பா - நீ
ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா
கூடி விளையாடு பாப்பா - ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா.
2. சின்னஞ் சிறு குருவி போலே - நீ
திரிந்து பறந்துவா பாப்பா
வண்ணப் பறவைகளைக் கண்டு - நீ
மனதில் மகிழ்ச்சி கொள்ளு பாப்பா.
3. கொத்தித் திரியுமந்தக் கோழி - அதைக்
கூட்டி விளையாடு பாப்பா
எத்தித் திருடுமந்தக் காக்காய் - அதற்
கிரக்கப் படவேணும் பாப்பா.

4. பாலைப் பொழிந்துதரும் பாப்பா - அந்தப் பசுமிக நல்லதடி பாப்பா
வாலைக் குழைத்துவரும் நாய்தான் - அது மனிதர்க்குத் தோழனடி பாப்பா.
5. வண்டியிழுக்கும் நல்ல குதிரை - நெல்லு வயலில் உழுதுவரும் மாடு
அண்டிப் பிழைக்கும் நம்மை ஆடு - இவை ஆதரிக்க வேணுமடி பாப்பா.
6. காலை யெழுந்தவுடன் படிப்பு - பின்பு கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலை முழுதும் விளையாட்டு - என்று வழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா.
7. பொய்சொல்லக் கூடாது பாப்பா - என்றும் புறஞ் சொல்ல லாகாது பாப்பா
தெய்வம் நமக்குத் துணை பாப்பா - ஒரு தீங்கு வரமாட்டாது பாப்பா.
8. பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் - நாம் பயங் கொள்ளலாகாது பாப்பா
மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா - அவர் முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா.
9. துன்பம் நெருங்கி வந்த போதும் - நாம் சோர்ந்து விடலாகாது பாப்பா
அன்புமிகுந்த தெய்வமுண்டு - துன்பம் அத்தனையும் போக்கிவிடும் பாப்பா.
10. சோம்பல் மிகக் கெடுதி பாப்பா - தாய் சொன்ன சொல்லைத் தட்டாதே பாப்பா
தேம்பி யழுங்குழந்தை நொண்டி - நீ திடங்கொண்டு போராடு பாப்பா.

11. தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற - எங்கள் தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா
அமிழ்தில் இனியதடி பாப்பா - நம் ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா.
12. சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே - அதைத் தொழுது படித்திடடி பாப்பா
செல்வம் நிறைந்த ஹிந்துஸ்தானம் - அதைத் தினமும் புகழ்ந்திடடி பாப்பா.
13. வடக்கில் இமயமலை பாப்பா - தெற்கில் வாழுங் குமரிமுனை பாப்பா
கிடக்கும் பெரியகடல் கண்டாய் - இதன் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் பாப்பா.
14. வேத முடையதிந்த நாடு - நல்ல வீரர் பிறந்ததிந்த நாடு
சேதமில்லாத ஹிந்துஸ்தானம் - இதைத் தெய்வமென்று கும்பிடடி பாப்பா.
15. சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா - குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்
நீதி உயர்ந்தமதி கல்வி - அன்பு நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்.
16. உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும் - தெய்வம் உண்மையென்று தானறிதல் வேணும்
வயிர முடைய நெஞ்சு வேணும் - இது வாழும் முறைமையடி பாப்பா.

புதிய ஆத்திசூடி

அச்சந் தவிர்
ஆண்மை தவறேல்
இளைத்தல் இகழ்ச்சி
ஈகை திறன்
உடலினை உறுதிசெய்
ஊண்மிக விரும்பு
எண்ணுவது உயர்வு
ஏறுபோல் நட
ஐம்பொறி ஆட்சிகொள்
ஒற்றுமை வலிமையாம்
ஒய்தல் ஒழி
ஒளடதங் குறை
கற்றது ஒழுகு
காலம் அழியேல்
கிளைபல தாங்கேல்
கீழோர்க்கு அஞ்சேல்
குன்றென நிமிர்ந்து நில்
கூடித் தொழில் செய்
கெடுப்பது சோர்வு
கேட்டிலுந் துணிந்து நில்
கைத்தொழில் போற்று
கொடுமையை எதிர்த்து நில்
கோல்கைக் கொண்டு வாழ்
கௌவியதை விடேல்

- மஹாகவி ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய பாரதியார்

ஸ்ரீ சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வா(அ)ழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்துஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க

8

கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி

16

சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்டவந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர் 24

பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன்பொன் அடிகள் கண்டுஇன்று வீடுஉற்றேன். 32

உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்அறிவே 40

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய்நின் தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான் 48

நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம் பாவம் என்னும் அருங் கயிற்றால் கட்டி
புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு முடி
மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிவை
மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக் 56

கலந்த அன்பு ஆகிக் கசிந்து உள் உருகும்
நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயா வான தத்துவனே
மாசற்றசோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே 64

நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
பேராது நின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறே
ஆரா அமுதே அளவு இலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே துன் இருளே தோன்றாப் பெருமையனே 72

ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தன் கருத்தின்
நோக்கு அரிய நோக்கே நுணுக்கு அரிய நுண் உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80

மாற்றம் ஆம் வையகத்தின் வெவ்வேறேவந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஊற்று ஆன உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக் குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே

88

நள் இருளில் நடடம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லல் பிறவி அறுப்பானே 'ஓ' என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

95

- திருச்சிற்றம்பலம் -

நாமாவளி

ஓம் விக்நேச்வராய பார்வதி புத்ராய நம ஓம்
ஓம் கஜமுகாய மூஷிகவாஹநாய நம ஓம் (3 முறை)

ஓம் சரவணபவாய சிவகுமாராய நம ஓம்
ஓம் ஷண்முகாய மயூரவாஹநாய நம ஓம் (3 முறை)

சிவாய நமஓம் சிவாய நம:
சிவாய நமஓம் நம: சிவாய (3 முறை)

ஸ்ரீ நாராயண ஹரி நாராயண
ஸ்ரீ ஹரி நாராயண நாராயண (3 முறை)

ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே
ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண
க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே (3 முறை)

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்
ஆதிசக்தி மஹாசக்தி பராசக்தி ஓம் (3 முறை)

திருக்குறள்

அறன் வலியுறுத்தல்

சிறப்புஈனும்; செல்வமும் ஈனும்; அறத்தின்ஊஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு?

அறத்தின்ஊஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை; அதனை
மறத்தலின் ஊங்குஇல்லை கேடு.

ஓல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வா யெல்லாம் செயல்.

மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்; அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற.

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்.

அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றும்கால் பொன்றாத் துணை.

அறத்தாறு இதுஎன வேண்டா; சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்.

அறத்தான் வருவதே இன்பம்;மற் றெல்லாம்
புறத்த; புகழும் இல.

செயற்பாலது ஓரும் அறனே; ஒருவற்கு
உயர்பால தோரும் பழி.

सूर्य नमस्कार मन्त्राः: ஸூர்ய நமஸ்கார மந்த்ரங்கள்

नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे ।

त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे विरञ्चिनारायणाशङ्करात्मने ॥

நம: ஸவித்ரே ஜகதேகசக்ஷுஷே ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்திதிநாஸஹேதவே ।

த்ரயீமயாய த்ரிகுணாத்மதாரிணே விரஞ்சிநாராயணபங்கராத்த்மநே ॥

ओं मित्राय नमः ।	ஓம் மித்ராய நம: ।
ओं रवये नमः ।	ஓம் ரவயே நம: ।
ओं सूर्याय नमः ।	ஓம் ஸூர்யாய நம: ।
ओं भानवे नमः ।	ஓம் பாணவே நம: ।
ओं खगाय नमः ।	ஓம் ககாய நம: ।
ओं पूष्णे नमः ।	ஓம் பூஷ்ணே நம: ।
ओं हिरण्यगर्भाय नमः ।	ஓம் ஹிரண்யகர்பாய நம: ।
ओं मरीचये नमः ।	ஓம் மரீசயே நம: ।
ओं आदित्याय नमः ।	ஓம் ஆதித்யாய நம: ।
ओं सवित्रे नमः ।	ஓம் ஸவித்ரே நம: ।
ओं अर्काय नमः ।	ஓம் அர்காய நம: ।
ओं भास्कराय नमः ।	ஓம் பாஸ்கராய நம: ।

ओं श्री सवितृसूर्यनारायणाय नमः ॥

ஓம் ஸ்ரீஸவித்ருஸூர்யநாராயணாய நம: ॥

भानो भास्कर मार्ताण्ड चण्डरश्मे दिवाकर ।

आयुरारोग्यमैश्वर्यं श्रियं बुद्धिं च देहि मे ॥

பானோ பாஸ்கர மார்த்தாண்ட சண்டரம்மே திவாகர ।

ஆயுராரோக்யமெய்வர்யம் ப்ரியம் புத்திஞ்ச தேஹி மே॥

ஹே ஸூர்ய பகவானே! எனக்கு நீண்ட ஆயுள்,
நோயின்மை (உடல், மனம், அறிவு), ஆளுமை, செல்வம்,
நல்லறிவு ஆகியவற்றை அருள்வாயாக.

॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ஓம் ஸாந்தி: ஸாந்தி: ஸாந்தி: ॥